

Bajtársi

hírlével

XVII. évfolyam 2014.október 3. szám

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható.

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Köszöntjük a katonanemzedékeket!

Tisztavatás

2014. augusztus 20-án, a központi ünnepi rendezvények nyitóeseményén részt vett Áder János köztársasági elnök, Kövér László, az Országgyűlés elnöke, a kormány több tagja, köztük Hende Csaba honvédelmi miniszter, aki beszédet mondott, valamint közeleli személyiségek, a diplomáciai testület tagjai és katonai attasék. A lobogó felvonása után a honvédtisztjelöltek letették katonai esküjüket. Az államfő a budapesti Kossuth Lajos téren tartott állami rendezvényen azt mondta: "megtanulhattuk, hogy a minket megillető tiszteletet nekünk magunknak kell megkövetelnünk, miként azt is, hogy ezt a tiszteletet a másoknak megadott tisztelettel érdemelhetjük ki". Többek között szólt arról is, hogy értékeinket csak a nyugati polgárosodás révén gyarapíthatjuk, országunk függetlensége pedig nem adomány, hanem olyan felbecsülhetetlen érték, amelyért minden nemzedéknek meg kell küzdenie.

Csak elkötelezett, a szakmájukat jól értő, jól kiképzett, fegyelmezett honvédek képesek érdemben tenni a hazájukért – mondta Hende Csaba honvédelmi miniszter a honvédtisztjelöltek eskütételén. Hozzátette: „tudnunk kell azt is, hogy csak a nemzet által szeretett és az állam által megbecsült honvédség lehet sikeres. A nemzet bízik bennetek és ti is bizton számíthatok a magyar államra, szolgáljatok a hazáért mindhalálig”.

MTI

FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC

Tartalom

Tisztaválasztás	2
Értéktörző nemzedékek	3
Napirenden és azon kívül	4
Az integrációról	5
Az ügy és a cél közös	6
Kopjafa a híradók tiszteletére	7
Szent István intelmeiről	8
Találkozó a Krivánon	9
Honvédtalálkozó tízedszer	10
Győri névadás	11
Siker vagy kudarc	12
Mással nem pótolható többlet	13
Nemzetközi katonai zárórendezvény	14–15
A magyarság igazai II.	16–17
Évfordulókra emlékezve	18–19
Az egyesületek lehetőségei	20
Isten éltesse, Lajos!	21
Katonaözvegyek és özvegy katonák	22
Gondoskodás a katonaözvegyekről	23
Jövőre ismételnék	24
Tragikus évforduló	25
Családi nap	26
Siravai kirándulás	27
Harmincöt év együtt	28
Várhosszúréti megemlékezés	29
Újra olvasható az „Obsitos”	30
Honvédelmi tábor	31
Jubileumi sportnap	32

**A BAJTÁRSI
EGYESÜLETEK ORSZÁGOS
SZÖVETSÉGÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA
FELELŐS KIADÓ:**
KELEMEN JÓZSEF NYÁ.
ALTÁBORNAGY, A BEOSZ ELNÖKE
SZERKESZTŐBIZOTTSÁG ELNÖKE:
PINTÉR FERENC NYÁ. EZREDES
FŐSZERKESZTŐ:
GRÓF FERENC NYÁ. ALEZ.
SZERKESZTŐK:
MÉSZÁROS KÁROLY NYÁ. ALEZ.
ÉS KACSÓ LAJOS NYÁ. EZDS.
FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC
TERVEZŐSZERKESZTŐ: GRÓF ISTVÁN
**A HÍRLEVÉL INTERNETES
ELÉRHETŐSÉGE: WWW.BEOSZ.HU**
Cím: 1440 BUDAPEST, Pf.: 22.
E-MAIL: BHIRLEVEL@GMAIL.COM
NMHH SZÁM: 1612/2012.

Értéktörző nemzedékek (A XXIII. Katonanemzedéki Találkozó elő)

1992-ben egy nagyszerű ötlettel indult a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének (BEOSZ) évenkénti rendezvény-sorozata, a katonanemzedékek találkozója. Akkor – a Szövetség egyesületeivel együtt – 60 társadalmi, 9 katonai és 3 egyházi szervezet küldöttei (180 fővel) vettek részt egy olyan programon, ahol a résztvevők világnézeti, politikai felfogásbeli, családi, társadalmi és nevelésbeli, katonai, kor- és életútbeli óriási különbségek ellenére is egy asztalhoz ültek, mert hittek a „Kézfogás a honért!” jelmondat igazában. A BEOSZ volt

az első az országban, amely példát adott a nemzedékek közötti összetartozás, összefogás jelentőségéről. Nem panasznapi volt, nem egymást bíráltuk vagy éppen minősítettük: a mély-ségesen eltérő politikai széljárásoknak kitett katonák hitvallását – hazánk hűségese, békében és háborúban való fegyveres szolgálatát – valló és válláló emberek beszélgettek, figyeltek egymásra. Tanultunk egymástól az embert formáló időkben.

Azóta minden évben e találkozókon erősítettük a katonanemzedékek összetartozását, a honvédelem és a honvédség tiszteletét, hagyományaink őrzésének fontosságát. Élményeket adtunk egymásnak, kedvet, célt és akaratot az utánunk jövőeknek: érdemes volt, és érdemes lesz folytatni is.

Nagyszerű előadások és kitűnő előadók szerepeltek, akik szóltak jelképeinkről, kitüntetéseinkről, hagyományainkról, a szolidaritásról, a koronáról, a hazafiság és a vallásosság kérdéseiről, a honvédség nemzeti jellegéről, a tiszti etikáról, hogy csak néhány témát említsek a legsikeresebbek közül. Vendégeink között honvédelmi minisztereket, államtitkárokat, vezérkar főnököket – az utóbbiakat szinte minden alkalommal – köszönthettünk és hallgathattunk meg. Emlékeztünk az akkori országgyűlés honvédelmi bizottság elnökével történt közös faültetésre, vagy a köztársasági elnök úr – aki többször fővédnök volt – üdvözlő leveleire, az utolsó hadifogoly köszöntésére, a külföldi vendégekre, a Duna Tv és más médiák érdeklődésére. A XIV. találkozón vettük át a miniszter által adományozott zászlót, s e rendezvényeken adtuk át a BEOSZ által alapított Katonák Példaképe díjakat. Más alkalmakkor emlékfát ültettünk, felavattuk a Szövetség emlékoszlopát, emlékművet avattunk és koszorúztunk, kirándultunk, önálló kiállításaink voltak. Ejtőernyős ugrás és hőlégballonozás, könyvbemutatók, térszene és műsoros estek színesítették rendezvényeinket.

Szép teljesítmények egész sora. Nem véletlen, hogy a BEOSZ több egyesülete is rendezett ilyen jellegű találkozókat. Csapatmunka volt. Éves tervek, elnökségi ülésen meghozott kollektív dön-

tések, aktív és nagy odafigyelést igénylő előkészítő és irodai munka, szoros költségvetés és elszámolás. Mág hálával és köszönettel tartozom mindazoknak, akikkel 16 éven át ezt a kiemelt szövetségi programot is végigcsinálhattam!

Tapasztalatból tudom, hogy mi, idősebb, nyugállományú státuszban levő katonák tűrőképességünkről, tapasztalatainkra támaszkodó eligazodó képességünkről, mértéket betartó ígéreteinkről, érték-közvetítő és védő munkánkról tudunk példát adni. A fiatalabb nemzedéknek azt ajánljuk, hogy soha ne felejtse: az idő-

sebb katonákra irányuló figyelem, a róluk való gondoskodás pillanatnyi helyzete előre jelzi a most tényleges szolgálatukat teljesítőkre váró majdani megbecsülést. Akarják, érik el, hogy közöttük már ne legyenek méltatlan élethelyzetbe került, napi megélhetési gondokkal küzdő nyugállományú pályatársak.

Soha nem fogom elfelejteni a kedves, vidám arcokat, az idősebbek kisimult arcvonásait, a művelt fiatalokat, az egymást váltó nemzedékek tagjait, és azt gondolom, hogy ha ma újra kezdehetném, újra ezt a hivatást választanám.

Amikor szóltam a résztvevőkhöz, mindig éreztem nagyapám kezét, hallottam apám hangját, gondolatban a fiamhoz beszéltem, és fogtam az unokám kezét. 100 évet, 5 generációt kötöttem össze, s ezt az érzést szerettem volna átadni. Tudva és mondva azt is, hogy az ember nem tökéletes: mire rájön, hogy az apjának sokszor igaza volt, addigra már van egy fia, aki szentül hiszi, hogy az apjának nincs igaza!

Aki meg akarja őrizni hivatásteretét, át akarja adni tapasztalatait, annak elsősorban állandó és szoros kapcsolatokra van szüksége. Gondolom, a most sorra kerülő találkozó is erősíti e kapcsolatokat, a katonai hivatás, a szolgálattal teljesítettek és teljesítők elismerését szolgálja, a magyar katonai eszményt és hagyományainkat népszerűsíti majd. Mert lehet a katonagenerációk összefogásának új céljait is kitalálni, de lehet, hogy elég „csak” elmagyarázni a Szövetség egyik jelszavát: „Együtt egymásért – együtt a jövőért!”

A BEOSZ-ra nézve is – mint minden közösségre – a legnagyobb veszély a közös és egyértelmű cél elvesztése. A Szövetség soha ne adja fel a katonanemzedékek közötti szolidaritást, az egymásra irányuló figyelem erősítésének és kiteljesítésének célját.

Minden résztvevőnek azt kívánom, hogy fogadják nyitottan és megértően a rendezvény üzenetét, a „rég” katonák üdvözlését: legyen örömeikre és épülésükre a XXIII. Katonanemzedéki Találkozó!

SIPOS GÉZA NYÁ. EZREDES
A BEOSZ TISZTELETBELI ELNÖKE

Napirenden és azon kívül

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének egyesületei éves tevékenységüket – a két küldöttgyűlés közötti időszakban –, az elfogadott „munka- és programterv” alapján végzik. A feladatok végrehajtásában jelentős szerepet töltenek be az elnökségi ülések, amelyek időszakosan előre tervezett napirendi pontokat tárgyalnak, itt történik meg az elmúlt időszak értékelése, tájékoztatók vagy beszámolók megtárgyalása. A napirendek kiválasztásánál természetesen az „operatív elnökség” figyelembe veszi az élet diktálta kérdéseket, a régiók és egyesületek javaslatait, a Tanácsadó Testület ajánlásait – tehát az üléstervek és a napirendek nincsenek köbe vésve. A napirendek kiválasztását jelentősen befolyásolják a HM valamint az MH VK szerveivel folytatott tárgyalások, események eredményei, információi, a különböző bizottságokban betöltött képviseleti szerep, illetve feladat. Szükséges hangsúlyozni, hogy ez kötelező feladatot ró az elnökségre, mivel a BEOSZ minden honvédségi nyugállományú és a gondoskodási körbe tartozók érdekeit képviseli. Természetesen azokat is képviseljük, akik nem tartoznak valamelyik szervezetbe. Szolidárisak vagyunk azon tagjainkkal és egyesületeinkkel, akik jogutódja nem a Honvédelmi Minisztérium – őket az országos nyugdíjas szervezetek útján – igyekszünk képviselni. A napirendek kiválasztásánál továbbá nemcsak az üléstervet, hanem az Alapszabály célkitűzéseit is mindenkor figyelembe vesszük.

Az időszerű és aktuális témákat alapvetően a régiók javasolják, hiszen ott történik az éves feladatok gyakorlati megoldása. Ezért fontos a régiók működtetése, koordinációs szerepük növelése, valamint a velük fenntartott „oda-vissza” információs csatorna fenntartása.

Az ülések napirendjén többször is szerepelnek gazdasági és gazdálkodási kérdések, melyek fontos meghatározói a Szövetség működési feltételeinek, a régiók és egyesületek támogatási lehetőségeinek.

Az elnökség a szűkös anyagi eszközöket igyekszik igazságosan elosztani, melynek elfogadott (vagy kényszerű) eszköze a pályázatok rendszere. Alapvetően erre fordítható a tagdíjbevételekből származó összeg (1,8–2 Mft), ez csak kiegészítése a HM támogatásból biztosított működési feltételeknek. Az egyesületek részéről felmerülő igényeknek határt szabnak a lehetőségek. Több esetben is felmerült a jelenlegi tagdíj méltányos emelése, amely elfogadható lenne mindannyiunk számára és befolyásolná a függőség enyhítését.

A napirendek kialakításánál mindenkor figyelembe vesszük a Tanácsadó Testület ajánlásait, melyek hozzájárulnak az éves, vagy középtávú programok, célkitűzések meghatározásához. Ezek többségükben realizálódnak a munkaterveinkben is. Az elnökség – esetenként – nem mutat foga-

dókészséget az „ötletelésre”, mint például: a régiók átszervezésére, más szervezetekkel való egyesülésre, az „operatív” – vagy más egyedi javaslatokra.

Úgy gondoljuk, hogy időszerű lenne a testület belső struktúrájának átalakítása. Szükségessé vált a gyakorlati munkában a napi kérdésekben tájékozott, egyesületi és régiós képviselők bevonása. Mindezt sürgetik az elmúlt időszak törvényi és szervezeti változásai, a különböző állomány-kategóriák képviseleti igényei, mint például a „járadékosok” és katonanők részvétele, bevonása az egyesületi tevékenységbe.

Az elmúlt időszakban napirenden – vagy azon kívül – többször szerepeltek az ún. „Civil Törvényből” eredő tennivalók, az egyesületi működés új feltételeinek kialakítása és a további működés biztosítása. Önkéntes segítőink közreműködésével az elnökség napirenden tartotta a konzultációt és a szakmai tanácsadást. Mindezzel hozzájárultunk egyesületeink – beleértve a Szövetségeket is – további működéséhez az új jogi keretek között. Az elnökség ebben történő közreműködése, segítsége folyamatos.

Az üléseken rendszeresen hangzanak el tájékoztatók a járandóságokat illető kérdésekről, az érvényes HM-rendeletek hatályosságáról – ez a HÉF napirendjén is szerepel. Az egyesületek a meglévő járandóságok mellett szót emelnek a nyugállományú katonák elismerését csorbító eljárás miatt, elsősorban a honvédelmi munkát méltányoló előléptetések megszüntetése és más korlátozások miatt. Párhuzamot vonnak a Honvédelmi Minisztérium és a Belügyminisztérium között, ahol a nyugállományúak előléptetésének lehetősége megmaradt. Több kritika hangzik el a „járadékosok” ügyét illetően is. Napirenden – és azon kívül is – foglalkoztatja az elnökség

get a Tanácsadó Testület ülésén kezdeményezett és az áprilisi küldöttgyűlésen hozott határozat, mely szerint egy munkacsoport vizsgálja meg a BEOSZ–HOKOSZ közötti szorosabb együttműködés, illetve „integráció” lehetőségét. Az elnökség által létrehozott munkacsoport augusztusban eleget tett ennek a kötelezettségének és 25-i ülésén tájékoztatta az elnökséget eddigi tevékenységéről. A kezdeményező Honvédségi Klubok Országos Szövetsége, hivatkozva a tagság „elöregedésére” és egy hatékonyabb érdekvédelmet képviselő „homogén, profiltiszta” honvédségi nyugdíjasokat tömörítő szervezetre, kezdeményezte a kérdés megvizsgálását. Ennek a kezdeményezésnek jogi feltételei a BEOSZ Alapszabálya szerint jelenleg biztosítottak – akár tagszövetséggént, akár egyesületenkénti csatlakozással is. A Polgári Törvénykönyv lehetővé teszi a szervezetek számára az egyesülést – a beolvadást – illetve új szer-

vezet alakítását. Ezekben a változatokban kérdéses a jogutódlás, illetve a jogutód nélküli megszűnés ügye. Mindezt a felvetést a BEOSZ tagságának a tavaszi küldöttgyűlésén kell megválaszolni, működésének 25. esztendejében.

Napirenden – és azon kívül is – rendszeresen szóba kerülnek a régiós és egyesületi rendezvények. Ez évben az első világháború 100., a Holokauszt 70. évfordulójához kötődően. Ezek sorában kell említeni a Balassi Bálint Bajtársi Egyesület, a Nyíri Honvéd, szombathelyi Vasi Honvéd Bajtársi Egyesület, a kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Bajtársi Egyesület települési rangú rendezvényeit, megemlékezéseit. Itt kell megemlíteni az ország területén működő tagszövetségek egyesületeinek kimagasló települési rendezvényeit, melyek reprezentálják a honvédelemhez való kötődést és a hagyományok megőrzését. Sajnálatos, hogy az éves rendezvények sorában nem

jelent meg évfordulókhöz köthetően: Magyarország német megszállásáról, a szövetségesek 1944. évi bombázásainak áldozatairól, a második világháború kitörésének évfordulójáról, a lengyel menekültek befogadásáról, 1944. évi nyilas hatalomátvételről és más fontos történelmi eseményről szóló megemlékezés.

A történelmi tisztánlátás érdekében mind ezt igyekszünk pótolni.

A világban és a közelünkben zajló eseményeket látva napirendre kell kerülnie annak a kérdésnek, hogy a honvédelem érdekében olyan társadalmi, közösségi együttműködésre van szükség, amely pártpolitikai érdekek feletti nemzeti összefogást sürget és valósít meg a haderőn kívüli felkészítés, képzés területén. Ennek a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége a jövőben egyik letéteményese lehet.

KELEMEN JÓZSEF NY. ALTÁBORNAGY
A BEOSZ ELNÖKE

Az integrációról

A kérdés, ami a két nyugállományú katonákat és ellátásra jogosult hozzátartozóikat összefogó szövetségeknél (BEOSZ, HOKOSZ) huzamosabb ideje napirenden van, a szervezetek egyesülésének kérdése. Most a tárgyalási javaslatot a HOKOSZ tette. Kijelölték a tárgyaló delegációkat és megtörtént az első találkozás.

Talán most érkezett el annak a felismerésnek az ideje, hogy a két szövetség egyesülve eredményesebben képviselheti a nyugállományú katonák érdekeit. Az integráció mellett szól, hogy Budapesten is több (híradó, tűzér egyesület), a vidéki helyőrségekben pedig legalább az egyesületek egyharmada mindkét szövetségnek a tagja, nem is beszélve azokról az egyénekről, nyugállományú katonákról, akik tagjai mindkét szövetség egy-egy egyesületének is.

Az egyesülés mellett szól az is, hogy valamilyen sértődöttség, vagy az önállóság féltése miatt az egyesületek egy kis része egyik szövetségnek sem tagja, s talán egy egyesült szervezetbe könnyebben visszavezethet az út. De nem tekinthetünk el attól sem, hogy az egyesületi tagság átlagéletkora egyre nő. Információ, kapcsolathány miatt ma is több szervezet a megszűnés vagy feloszlás közelében van. Reményeim szerint az egyesült szövetségek nagyobb bizalmat élvezhetnek a különböző generációkban (járandóság és más téren), és egyesített eszközökkel, összehangolt tájékoztatással, fokozottabb figyelemmel, talán a perspektívát veszítettekben is új motivációk ébredhetnek.

Az egyesületek összetétele, tagsága a fent leírtak miatt sem lehet egymástól nagyon eltérő, a kettős tagság nem vezethető le egyszerűen pénzügyi okokból sem, mint ezt néhányan gondolják. Sokkal inkább az egyik vagy másik szövetségben meg-

találni vélt értékek motiválták az egyesületeket a mindkét szövetséghez való csatlakozásra, sok nyugállományú társunkat pedig a többes tagságra.

Ezek a vitathatatlan tények megkönnyítik a tárgyaló delegációk dolgát, vagyis a közös nevező, az azonos értékek, érdekek megfogalmazását, az egyesüléshez vezető út kijelölését.

A beolvadást – véleményem szerint – mint alternatívát el kell vetni, mert a beolvadó szövetség szükségszerűen és joggal sértettnek, alárendelt szerepbe kerültnek érezhetné magát. Csak azonos státusú és jogkörű szövetségek egyesülése eredményezheti a célok megvalósítását, az integrált szervezet

zökkenőmentes működését, a nyugállományú katonák eredményesebb érdekérvényesítését.

Egyetértek azzal, hogy a tárgyalásokat olyan ütemezéssel célszerű folytatni – természetesen folyamatosan bevonva, tájékoztatva a majdani döntést hozó egyesületeket is –, hogy ez a jövő évi közgyűlésen az egyesülés kimondásához vezessen. Ehhez az kell, hogy a jövő évi küldöttgyűlésre egy, az egyesületek széles körű egyetértését, támogatását élvező előterjesztés készüljön.

A tárgyaló delegációkra nem kis felelősség hárul, de ha az a cél lebeg előttük, hogy mi szolgálja legjobban a nyugállományú közösségek érdekeit, melyik út vezet az eredményesebb érdekérvényesítéshez, akkor könnyen megtalálhatják a megoldást, az egyesüléshez vezető utat.

Azt gondolom, hogy a fent leírtakból egyértelműen kiderül – amit e lapban már korábban is leírtam – én az integráció elkötelezett híve vagyok, mert meggyőződésem szerint ez szolgálja a nyugállományú katonák érdekeit.

PINTÉR FERENC NY. EZREDES

Az ügy és a cél közös

Igazán nem tudom, hogy be kell-e mutatnom Kun Szabó István vezérőrnagyot, hiszen nem ez az első alkalom, amikor a figyelem középpontjába kerül a személye. És itt nem a Szolonokon, a helikoptereseknél eltöltött éveire gondolok elsősorban, ahol a szolgálati lépcsőfokokat bejárva logisztikai zászlóaljparancsnok, majd az MH 86. Szolonok Helikopter Bázis törzsfőnöke lett. A szinte napi nyilvánosságot is jelentő karrierje akkor vette kezdetét, amikor 2011-ben azt a feladatot kapta, hogy készítse elő, szervezze meg és állítsa fel a Honvéd Koronaőrsg szervezetét, amelynek parancsnoka lett. A feladat sikeres teljesítése után, még abban az évben kinevezték az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár parancsnokává – aki egyben Budapest helyőrség parancsnoka is –, amely beosztás szintén megköveteli a nyilvános közszerepléseket. Tehát nyugodtan mondhatjuk, hogy évek óta a szemünk előtt végzi munkáját, jól ismerjük katonás fellépését, tartását, közvetlen, barátságos modorát, tiszteletre méltó kapcsolatteremtő képességét. Bátran állíthatom, hogy a jelenlegi feladatkörére, ami a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkári posztja, az erre illetékesek keresve sem találtak volna alkalmasabb katonamebert.

A kinevezés nem volt minden előzmény nélküli döntés. Az új kormányzati struktúra követelte meg, hogy az eddigi feladatgazda Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium helyett, a Honvédelmi Minisztérium vegye át a nemzeti és állami ünnepek, valamint a kiemelt rendezvények szervezését. Ez a szerteágazó és nagy felelősséggel járó feladathalmaz indokolta, hogy a HM társadalmi kapcsolatainak irányítását, szervezését egy helyettes államtitkár vegye kézbe. A nagyobb munkamennyiséghez természetesen hozzáigazították az elvégzéséhez szükséges szervezetet is. A minisztériumban már meglévő társadalmi kapcsolatokkal foglalkozó főosztály mellett, felállították a Nemzeti Rendezvényszervező Hivatalt, amely-

nek húszfős gárdája hivatott elvégezni az ünnepekkel kapcsolatos feladatokat.

Mint azt Kun Szabó István vezérőrnagy elmondta, a helyettes államtitkárságnak nem csupán ünnepekből állnak majd a hétköznapjai. Élő és még aktívabb kapcsolatokat kívánnak fenntartani minden olyan társadalmi szervezettel, amelyek szívükön viselik a honvédelem ügyét, őrzik a magyar katonai hagyományokat és hazafiságra, hazaszeretetre nevelik az ifúságot. Hatáskörébe tartozik a Hadtörténeti Intézet és Múzeum, a Tábortörzskari Szolgálat, a debreceni Károlyi Mihály Honvéd Középiskola és Kollégium, valamint a KatonaSuli és a Honvédelmi kötelékek programok irányítása is. Továbbra is nagy figyelmet szentelnek a háborús és kegyeleti ügyeknek, valamint a hadisírok gondozásának.

A tábornok kiemelt szerepet szán a honvédségi nyugállományúakat tömörítő szervezeteknek, amelyek tevékenységükkel jelentősen elősegítik a honvédelem ügyének szolgálatát. Tisztelettel tekint a Bajtársi Egye-

sületek Országos Szövetsége és tagszervezetei munkájára, nagyon hasznosnak tartja, hogy ott vannak a városok, községek közéletében, és ott is ébren tartják a honvédelem eszméjét, ahol már nem működik katonai helyőrség. Jelentős szerepük van az értékek megőrzésében és továbbadásában, de egyre nagyobb szerepet vállalnak a hadisírok felkutatásából, ápolásából is. Nagy jelentőségűnek ítéli meg a Katonameződékek találkozóinak megszervezését, ami hiánypótló esemény a honvédelmi tevékenység palettáján. A jövőben még nyitottabb, aktívabb együttműködésre lesz szükség, amit elsősorban alkotó párbeszéd, konszenzusra törekedve kell megvalósítani. Erre szolgál többek között a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum és a Honvédelmi Időügyi Tanács is. Az érdekvédelem ügyét talán hatékonyabban képviselhetnék a honvédségi nyugállományúakat tömörítő szervezetek, ha törekednének az integrációra, ami jó néhány töréspontot kiküszöbölhetne a szervezetek működéséből. A legfontosabb teendőként azt határozta meg, miszerint minél előbb le kell ülni a szervezetek képviselőivel egy nyílt, kreatív eszmecserére, és az alkotó párbeszéd végén kialakított konszenzusra alapozva, csapatmunkával érni el újabb jó eredményeket. Az ügy és a cél közös.

Többekben felmerülhet a kérdés, hogy egy tulajdonképpen „civil” beosztásban, hogyan szerepelhet Kun Szabó István vezérőrnagy egyenruhában? Nos, a válasz egyszerű: Áder János köztársasági elnök, a kinevezés alkalmából ugyan felmentette a hivatásos katonai jogviszony alól, mert kormánytisztviselőként dolgozik. A honvédelmi miniszter azonban – kérésére – engedélyezte számára az egyenruha és a vezérőrnagyi rendfokozat viselését. Amikor kormányzati megbízatása lejár, töretlenül szeretné folytatni katonai pályafutását.

Kíváncsi munkájához sok sikert, erőt, egészséget és katonaszerencsét!

GRÓF FERENC

FOTÓ: KISÉRI NAGY FERENC

Kopjafa a híradók tiszteletére

Puskás Tivadar, a nemzetközi híró tudós és feltaláló születésének 170. évfordulója alkalmából, a híradók munkájának elismeréseként kopjafát adományozott az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandárnak a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület. A kopjafát a híradók napján megtartott központi ünnepi állománygyűlést követően avatták fel a Petőfi Sándor laktanyában.

1844. szeptember 17-én született Puskás Tivadar tudós, a telefonhírmondó feltalálója. Találmányai nagyban elősegítették a mai modern rendszerek létrejöttét, a telefonközpont elve mindmáig alapvetően megmaradt a kommunikációs rendszerekben. Születésének évfordulóján évről évre azokat a katonákat és szakembereket ünnepeljük, akik a hétköznapiakban legtöbbször láthatatlanul hajtják végre feladatukat, munkájuk azonban elengedhetetlen a Magyar Honvédség működéséhez – mondta a híradók napja alkalmából megrendezett központi ünnepi állománygyűlésen Varga Zoltán őrnagy, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár MH Híradó és Informatikai Főközpont megbízott parancsnoka.

Köszöntőjében szólt az elmúlt időszak kiemelkedő eredményeiről is. A külföldi missziók folyamatos híradó-, informatikai biztosításával járó feladatok mellett részt vettek számos nemzetközi és hazai gyakorlaton, amelyeken tanúbizonyságot tettek szakmai felkészültségükről és lehetőségük nyílt ismereteik továbbfejlesztésére. Jelentős eredménynek számít, hogy a mobil szolgáltatóval járó feladatokat az új szerződéses partner és a rövid határidő ellenére is sikerült zökkenőmentesen és magas szín-

vonalon végrehajtani. Új képesség a LINK16, amely lehetővé teszi a Gripenek és a földi irányítás közötti rejtjeles információátvitelt. A szomszédos országok közül mi vagyunk az elsők, akik a LINK16 képességgel rendelkezünk. Büszkék lehetünk a Mobil Híradószázad (DCM) eredményeire is: az állomány az elmúlt időszakban sikeresen teljesítette a NATO által elrendelt gyakorlatot, amelynek eredményeként ma már NATO készenléti szolgálatot lát el – összegezte a sikereket Varga Zoltán őrnagy.

A köszöntő után a kiemelt munkát végzőknek elismeréseket adott át Vass Sándor dandártábornok, a Honvéd Vezérkar Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökség csoportfőnöke, Mucsi István ezredes, az MH ÖHP Híradó, Informatikai és Információvédelmi Főnökség főnöke, Piros Ottó ezredes, az MH vitéz Szurmay Sán-

dor Budapest Helyőrség Dandár megbízott parancsnoka és Pristyák János, az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár MH Híradó és Informatikai Rendszerfőközpont parancsnoka.

Az ünnepség után a résztvevők átvonultak a Szurmay-díszkerthez, ahol Piros Ottó ezredes, megbízott parancsnok, dr. Lindner Miklós nyugállományú altábornagy, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke és prof. dr. Rajnai Zoltán ezredes, az egyesület elnöke leleplezte azt a kopjafát, melyet a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület adományozott a dandárnak.

Rajnai Zoltán ezredes ünnepi beszédében hangsúlyozta: amikor az egyesület úgy döntött, hogy kopjafát emel, az a cél vezérelte, hogy ápolja a hagyományokat, megemlékezzen azokról a híradókatonákról, akik egykor szolgáltak, és tiszteletét fejezze ki azoknak, akik most szolgálatot teljesítenek ebben a fegyvernemben. „Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár személyi állománya élen jár a Magyar Honvédség informatikai hálózatainak fejlesztésében, ezért esett a választásunk arra, hogy a Petőfi Sándor laktanyában állítsuk fel a kopjafát, az alakulat vezetőinek támogatásával” – mondta az elnök.

Az ünnepi beszéd után Jákob János dandártábornok, protestáns tábori püspök és Berta Tibor ezredes, a Katolikus Tábori Püspökség helynöke megszentelte a kopjafát, majd a dandár, a meghívott alakulatok és az egyesület vezetői koszorút helyeztek el talapatánál és Puskás Tivadar mellszobránál.

SINGER ÉVA FŐTÖRZSŐRMESTER
FOTÓ: SZABÓ LAJOS ZÁSZLÓS

Szent István intelmeiről

A felnőttek társadalmának tükörképe az ifjúság világa. Talán ezt értették meg azok, akik az uralkodók gyermekeikhez szóló intelmeit „királytüköröknek” nevezték. Egy ilyen királytükör Szent István királyunk jóvoltából ránk, a késői nemzedékre is átszármazott. A „tükör” nem szigorú törvény hanem inkább atyai intelem, és így is ismerjük, Szent István király intelmei Imre herceghez. A Corpus Juris Hungaricibe felvett első törvény, Szent István első törvénykönyve 1027-ből, a korszak legjelentősebb magyar irodalmi alkotása. Istvánnak fiához, a trónörökös Imre herceghez intézett Admonitiones című latin nyelvű műve, mégsem igazi törvény, mivel általános magatartási szabályokat nem tartalmaz. Nem törvény, hanem azokat az erkölcsi és kormányzati tanácsokat és normákat foglalja össze, amelyeket a király mint atya intézett fiához: Imre herceghez.

Az intelmek egyik fő célja és tanítása egy frissen megtért nemzet hitének megtartása és erősítése, a pogányság fellángolásainak megfékezése, eltörlése. Szent István királyunk felismerte, hogy a magyar nemzet csak akkor maradhat fenn, és válhat a nyugati világ által is elismert országgá, ha a katolicizmus útjára tér és azon jár tovább.

A XXI. századi Európában, beleértve a mai Magyarországot területét, a keresztény vallás, erkölcs, gondolkodásmód válságával szembesülhetünk. Pedig, közhely ugyan, de a történelem ismétli önmagát. Amikor egy nép, birodalom elveszíti az erkölcsi normákba, vallási értékrendbe vetett hitét, ha felhagy az emberség alapvető követelményeinek gyakorlásával, úgy a társadalmi-gazdasági hanyatlása is elkerülhetetlenül be fog következni. Ezeket az időket éljük és következményeit tapasztalhatjuk saját bőrünkön nap mint nap. Talán jó lenne a Szent Imre herceg pártfogásában álló magyar ifjúságnak megszívlelnie az alábbi intelmet: „...ha a hit pajzsát tartod, rajtad az üdvösség sisakja is. Mert e lelki fegyverekben szabályszerűen harcolhatsz láthatatlan és látható ellenségeid ellen.” Nemzetünk megmaradásának feltétele, a Szent Istváni útra való visszatérés.

Az intelmeket tovább olvasva nemcsak az ifjúság, de az egész nemzet, azon belül a honvédség állományában munkálkodók számára is hasznos, megfontolandó eszméket találunk: „Mert amiként különb-különb tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különb-különb nyelvet és szokást, különb-különb példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszí-

ti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti. Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked, fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsad és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak.” Ezer éve ilyen volt a nemzetközi tapasztalatszerzés, mára az elvek maradtak, csak a keretek változtak meg. A többnyelvűség általános elvárás, nemcsak a diplomáciának, de a teljes népesség felé is. A hadseregben belül a szövetségesekkel való kommunikáció minden katonára alapvető képesség kell hogy legyen. A tapasztalat átadása és a tapasztalat szerzése a külmisziók fontos feladata. Akár mi vagyunk „vendégségben” akár NATO szövetségesek „vendégeskednek” nálunk, tudatában kell lennünk, hogy a megszerzett tudás a

kicsérélt ismeret ugyan úgy az „az országot díszíti, az udvar fényét emeli...” mint ezer esztendeje.

Mai társadalmunkat szemlélve rádöbbenhetünk arra, hogy Szent István intelmei mennyire aktuális kérdéseket feszegetnek és az ezer év alatt nem porosodott meg, nem avult el hisz a kipróbált jó mindig jó marad. Nincs ez másként az ifjúságról alkotott képével is. „Ezért hát ki-kí életkorának megfelelő dologban forgolódjék, tudniillik az ifjak fegyverben, a vének a tanácsban.” Fiatalnak, idősnek egyaránt meg kell keresni a társadalomban betöltött szerepét, azt a feladatot, amiben, legjobban ki tudja bontakoztatni tehetségét és amivel legjobban tudja szolgálni a nemzetközösséget melynek tagja.

KÁLINGER ROLAND SZÁZADOS, TÁBORI LELKÉSZ (SZOLNOK)

Találkozó a Krivánon

A Szlovák Katonai Szövetség (ZVAZ) ebben az évben is meghívta a BEOSZ képviselőit a Kriván megmászására szervezett, immár XIX. túrára. A találkozón a BEOSZ képviselőjében Farkas Zoltán, a szabadszállási Honvéd Nyugdíjas Klub (HNYK) elnöke és Búza Vince a HNYK túra és sport szakosztály vezetője vettek részt. Delegációjukat Tomas Svec ny. mk. ezredes fogadta Tatranské Zrubyban. Ezt követően Nová Poliankán központi fogadáson vettek részt. Megbeszéléseket folytattunk az egyes szervezetek képviselőivel a visegrádi országok érdekvédelmi szervezeteinek működéséről, gazdasági feltételeikről valamint a működésüket meghatározó szabályokról, törvényekről. Megbeszélésre került sor az Európai Katonai Érdekvédelmi Szövetséggel (EUROMIL) is.

A Kriván hegymászó túra a már szokásos koszorúzással kezdődött. A Strbského Plesánál (Csorba-tó) lévő Szlovák Nemzeti Felkelés emlékművét együtt koszorúztuk meg a Honvédszakszervezet képviselőivel. A résztvevő országok delegációi is elhelyezték a megemlékezés koszorúit, virágait. A Kriván csúcs (2494 m) a Magas-Tátra egyik kiemelkedő csúcsa, a megmászására indulók a Csorba-tótól (1300 m) indulnak a mintegy 8-10 órás igen nehéz túrára. Az emléktúrán mintegy 900 fő vett részt, különböző magasságokat teljesítve. A résztvevők között volt a Szlovák Hadsereg vezérkari főnöke és a parlament egyik képviselője is. Az emlékmű az elesett és kivégzett ellenállóknak állít emléket. A hegy-csúcs a szlovák önállóság jelképévé vált, megmászásával adóznak az elesett hősök emlékének. Búza Vince tagtársunk a Kis-Kriván (2120 m) megmászását teljesítette, amely elismerést érdemel.

A túra záróeseménye a hagyományos tábortűz volt, majd két- és többoldalú baráti beszélgetésekre került sor szlovák, cseh, lengyel barátainkkal.

FARKAS ZOLTÁN

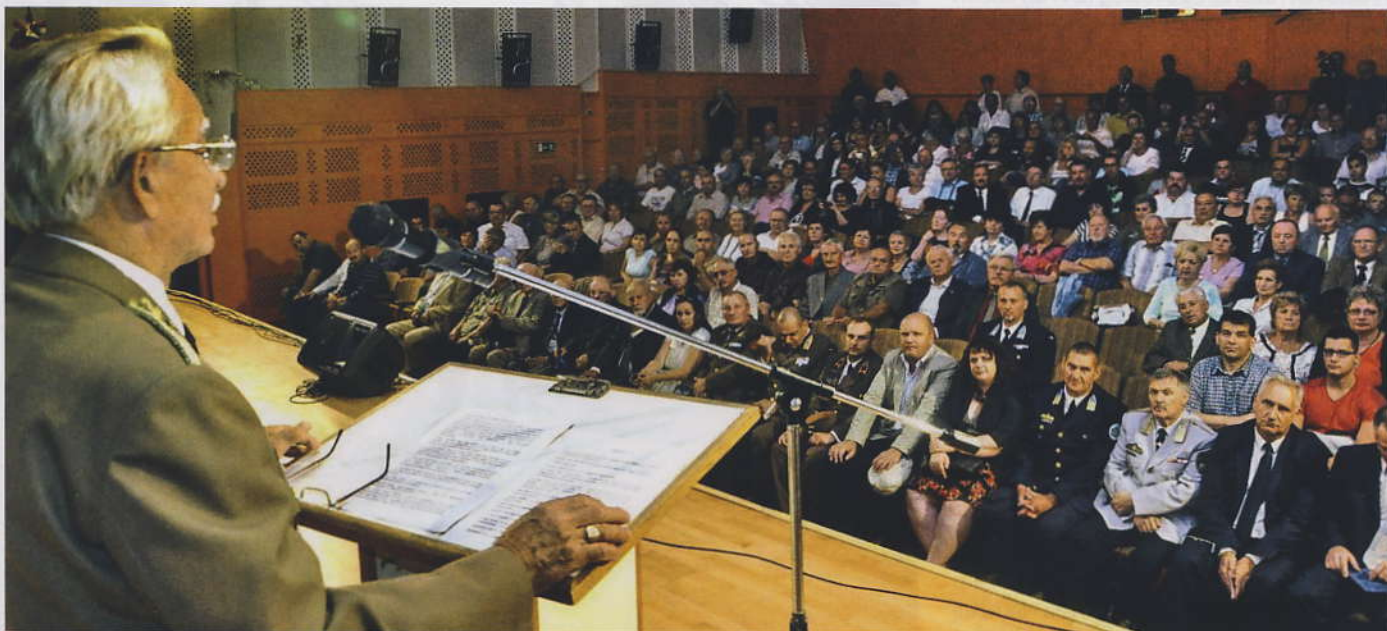

Vendégek Szlovákiából

A Balassi Bálint Bajtársi Egyesülethez látogatott a Trencsényi Nyugállományú Klub 40 fős csoportja, akiket Kelemen József nyugállományú altábornagy, a BEOSZ elnöke is köszöntött. A nagy szeretettel fogadott látogatók ezt követően Budapest és Szentendre nevezetességeivel ismerkedtek meg.

Honvédtalálkozó tizedszer

2014 júliusában, immár hagyományosan a Szabadszállási Városi Napok nyitó rendezvényeként rendezték meg a jubileumi X. Helyőrségi Honvédtalálkozót. Kettős évfordulóra emlékeztünk ezen a napon, hiszen 25 évvel ezelőtt – 1989-ben – itt számolták fel a 145. Önálló Harckocsi Dandárt, és 2004-ben zárta be kapuit az MH Alföldi Kiképző Központ is. Jóleső érzés volt, hogy meghívásunknak nagyon sokan eleget tettek, zsúfolásig megtelt a József Attila közösségi ház színházterme, eljöttek találkozni Szombathelytől Nyíregyházáig a legtöbb helyőrségből, sőt még Szlovákiából is. A résztvevők száma megközelítette az 500 főt.

Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével dr. Báldy Zoltán, Szabadszállás város polgármestere, dr. Salacz László a térség országgyűlési képviselője, dr. Benkő Tibor vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnök képviselőjében Korom Ferenc dandártábornok, a HM Honvéd Vezérkar hadművelleti csoportfőnökség csoportfőnöke. Ott volt a vendégek sorában dr. Végh Ferenc ny. vezérezredes, a Magyar Honvédség volt vezérkari főnöke, az MH parancsnoka, volt nagykövet, aki egyben rendezvényünk fő védnöke és a 25 éve elsőként felszámolt 145. Önálló Harckocsi Dandár, az MN 7038 utolsó parancsnoka volt. Megtisztelte jelenlétével az ese-

ményt Papp Miklós ezredes is, a 10 éve megszűntetett MH Alföldi Kiképző Központ utolsó parancsnoka, Kelemen József ny. altábornagy a BEOSZ elnöke, dr. Kovács György ny. ezredes a BEOSZ DAR elnöke, továbbá Durgó Tamás százados, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője is. Megjelentek a BEOSZ DAR tagegyesületek, a társ civil egyesületek vezetői és a sajtó képviselői.

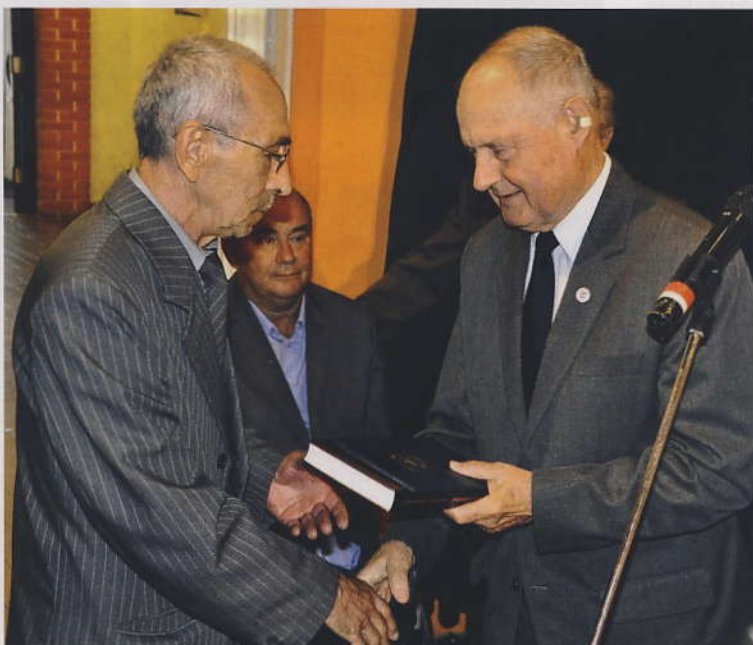
A találkozó szervezésekor úgy gondoltuk, hogy meghívunk minden volt parancsnokot, akik ebben a helyőrségben teljesítettek szolgálatot. Így is tettünk. Az egykori parancsnokok közül többen a meghívást elfogadták

és eljöttek rendezvényünkre. Az MN 7260 első parancsnokától Fejes Sándor ny. ezredestől kapott, a találkozó résztvevőit köszöntő levelet felolvastuk.

Külön meglepetésnek szántuk, hogy a jubileumi találkozóra kikölcsonőztük az MN 7038 és az MN 6671 csapatzászlóit a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum gyűjteményéből.

Szabadszállás 2004. december 31-én szűnt meg, mint katonai helyőrség. A megnyitót követően dr. Báldy Zoltán polgármester és dr. Salacz László országgyűlési képviselő köszöntötték a találkozó résztvevőit. Korom Ferenc dandártábornok ismertette a Magyar Honvédség jelenlegi helyzetét és várható fejlesztési irányait, majd dr.

Végh Ferenc ny. vezérezredes személyes élményeivel emlékezett a nagy múltú harckocsi dandárnál eltöltött évekre. Kelemen József ny. altábornagy elismeréseket adott át a Hunyadi Mátyás Emlékszoba kialakításában végzett munkáért, valamint a hadisírok felmérésében végzett tevékenységért. A helyőrségben diszlokált katonai szervezetek tevékenységükkel segítették a nagyközség, majd a város mindennapi életét. Mint munkaadók is elismeretséget és elfogadottságot értek el, jó kapcsolatokat alakítottak ki a város önkormányzatával, a rendvédelmi szervekkel, a civil szer-

vezetekkel, az egyházakkal és nem utolsósorban a város lakosságával. Az elmúlt évben, a megszűnt Helyőrségi Művelődési Otthonból ki kellett telepíteni az Emlékszobát és kényszerűen raktározniuk kellett az ott elhelyezett anyagot. Az önkormányzattal történt egyeztetést követően, azzal együttműködésben ismét sikerült kialakítanunk a volt MH Alföldi Kiképző Központ parancsnoki épületének földszintjén, a Hunyadi Mátyásról elnevezett Helyőrségi Emlékszobát. Az emlékszoba kialakításával szeretnénk ismét alkalmat adni minden kedves látogatónak, hogy emlékezhessenek az itt eltöltött szép

napokra, felidézve, megőrizve a saját, a barátok, munkatársak és az elődök emlékét.

A Honvéd Nyugdíjas Klub egyik feladata a katonai hagyományok ápolása. Szerepsére nálunk van is mit megővni. A klubélettel lehetőséget kívánunk adni a bajtársakkal való beszélgetésekre, számon tartani mindazokat, akik szeretettel, jó szívvel látogatnak el évente a Helyőrségi Honvéd Találkozóra. A Nyugdíjas Klub életéről tájékozódhatnak a létrehozott honlapunkon.

Köszönetemet fejezem ki a rendezvény minden támogatójának: a Magyar Honvéd-

ség, Szabadszállás Város Polgármesteri Hivatala, ÁMK József Attila Községi Ház, Tóth Automix Kft., Zero Feeling Kft., Reál élelmiszer, CBA élelmiszer, SZITEP Kft., Szabó Hús Kft., Birkás pincészet, Édesipari Rágógüzem vezetőinek, tulajdonosainak, mindazon személyeknek, akik kétkezi munkájukkal járultak hozzá a rendezvény sikeres megrendezéséhez.

Jövőre is várjuk katonatársainkat, a polgári dolgozókat és minden kedves érdeklődőt.

FARKAS ZOLTÁN NY. MK. ALEZREDES
HNYK ELNÖK

Nagy esemény helyszíne volt a Győr-Kertváros lőtér. A határőrség védőszentjének Szent László napjához közeledve megtartott ünnepség alkalmából, ettől a naptól „LACZIK LÁSZLÓ SPORTLŐTÉR ÉS KIKÉPZŐ KÖZPONT” elnevezéssel végzi a lőtér ugyanazon feladatokat, amelyet 1982 óta, Laci bácsi vezetésével eredményesen és sikeresen végzett. (Lacik László egy éve elhunyt.) Ezen a napon Laczik László határőr alezredes emlékére és tiszteletére emléktáblát is elhelyeztünk egy csodálatosan megszervezett ünnepség keretében.

Dr. Vajda Attila a lövészklub ügyvezető elnöke, a Szent László Határőr Hagyományörző Egyesület határőreinek határőr zászlóval történt katonás bevonulása és a Himnusz elhangzása után, ismertette az 1982 óta (akkor épült a lőtér) megtörtént eseményeket, a megszerzett eredményeket és Laczik László emberi méltóságát, hozzáállását a sikeres tevékenységek sokaságát.

Ezt a csodálatosan megrendezett ünnepséget többen, köztük Laci bácsi több volt sorállományú határőr katonája is a jelenlétükkel tisztelték meg. A hivatalos ünnepség első szónoka dr. Hammerl László olimpiai bajnok, a Nemzet Sportolója, a Magyar Sportlövők Szövetségének alelnöke volt. Többek között elmondta, hogy a Laczik László vezet-

te Erdész vadászklub országos, sőt Európa híru volt. Sok sikeres és eredményes sportoló kezdte itt, ezen a lőtéren bontogatni szárnyait. Őt követte Simon Balázs Róbert országgyűlési képviselő, Győr alpolgármestere, majd ezután következtek dr. Szakács Imre a Győr-Moson-Sopron megyei Közgyűlés elnökének méltató szavai. Utána Takács Imre ny. határőr alezredes és Kósa Lajos ny. határőr alezredes Laci bácsi bajtársai, szívhez szóló beszédekkel méltatták Laczik László érdemeit. Krasznai

Tamás énekes, volt határőr, a Győri Nemzeti Színház örökös tagja elénekelt a „Csornai koronára süt a nap” című katonanótát, ezzel színesítette az ünnepséget. Ezután a felavatott emléktábla koszorúzása következett, majd a napot az első alkalommal megrendezett „Laczik László emlék lövészverseny” zárta. Az ünnepség után megkoszorúztuk a lőtér előtt elhelyezett Határőr Emlékhelyet és gyertyagyújtással emlékeztünk az elhunytakra. Ez után többen elutaztunk Csornára és a volt határőr lakotanya mellett elhelyezett Határőr Emlékhelynél Varga József ny. határőr alezredes, volt kiképző zászlóaljparancsnok jelenléte mellett, nemzeti színű szalagcsokrot helyeztünk el és mécses gyújtottunk az elhunyt határőrök emlékére.

A Bajtársi hírlevélén keresztül köszönetet és elismerésemet fejezem ki dr. Vajda Attilának, a Laczik családnak és az ünnepség minden résztvevőjének. Ez a nap hitet és reményt adott az összefogásból, a bajtársi szellem ápolásából, az összetartozásból.

TAKÁCS IMRE NY. HATÁRŐR ALEZREDES

Török Árpád ny. ezredest, a katona diplomatát, a BEOSZ korábbi nemzetközi ügyvivőjét köszöntöttük 85. születésnapján.

Siker vagy kudarc

(Avagy gondolatok az Országos hadisír felmérési program margójára.)

Siker vagy kudarc? – tettem fel magamnak a kérdést, miközben a Szövetség 2013. évi vállalásának – az országos hadisír felmérési program – terjedelmes anyagát rendeztem leadásra. Bevallom nem sokat tudtam – és most is keveset – a katonai és hadisírok helyzetéről, mondhatni csupán belecsöppentem a hadisír dokumentálás feladatába. 2013 márciusában a Szövetség küldöttgyűlése támogatta a HM akkori felkérését az országos hadisír felmérési programban való részvételre. Az ezt követően megszülető megállapodás az egyesületek és az önkormányzatok számára adott kereteket az együttműködésre. Sajnos ebben az időszakban központilag igen kevés információ állt rendelkezésünkre, így akik ténylegesen megkezdtek a munkát csak saját kutatásaikra és az önkormányzatok adataira számíthattak. Ennek ellenére már ebben az időszakban is több egyesületnél igen komoly munkát végeztek. E mellett nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy szinte minden régióban folyt (folyik) hadsír felkutatással, gondozással, karbantartással vagy felújítások kezdeményezésével és annak tényleges végrehajtásával kapcsolatos munka, melyek ezzel a programmal érezhetően előtérbe kerültek. 2013-as év végén a program újabb feladatot rögzített, melyben konkrét településeken, a korábban elmaradt dokumentáció elkészítését jelölték meg. Tudtuk, hogy ennek eleget tenni komoly szervezői munkát igényel, hiszen a célállomások összeállítása, a településekkel történő egyeztetés, majd a tényleges bejárás többszörös problémát vet fel. A tapasztalatok is azt mutatták, hogy egy-egy vállalkozás lezárása sok esetben hosszú heteket vett igénybe. Ennek ellenére az év első negyedében gyorsan gyűltek az információk és egyes területeket szinte teljes egészében sikerült feldolgozni. Sajnos a többletvállalás különböző okok miatt nem mindenhol volt egyértelmű, de ahol a területi elhelyezkedés és a tagság összetétele ezt szükségessé tette, igyekeztünk ezt átszervezéssel segíteni és tisztázni. Most, az utómunkálatok befejezése nemcsak egy vállalkozás lezárását jelenti,

hanem „a vállalkozás” teljesítésének elvárását önmagunkkal szemben is.

Siker volt? Igen, mert sokak munkájának köszönhetően immáron nemcsak az ismert és szemünk előtt lévő emlékhelyek felé fordult a figyelem. A felmérés során, sokszor a helyiek történetei alapján kerültek elő rejtett, elfeledett, olykor bizony elhanyagolt katonai nyughelyek, melyek adatainak rögzítése komoly eredménynek tekinthető.

Kudarc? Talán erős a kifejezés, de a kettősséget ez a szó fejezi ki a legjobban. A befektetett hatalmas munka ellenére, először fordult elő, hogy a vállalkozásról benyújtott szakmai beszámolókat csak részletesítésnek fogadták el és mivel a felkérés szerinti dokumentáció eddig csupán részben készült el, ennek következményeit a Szövetségnek viselnie kellett.

Siker, igen! A megtett több mint 9000 kilométer, a 6200 darabot meghaladó fotódokumentum, az egyéni feltárások fantasztikus anyaga, mind kitartó kutatómunkát igényeltek. Az anyakönyvek felkutatása és egyeztetése, a temetői térképvázlatok, a hadi események térképvázlata és az ezek alapján történt bejárások és helymeghatározások, mind egyértelmű siker jelentenek. Ezen dokumentumok kimondva-kimondatlanul majd mások munkáját is segítik, akik a későbbiekben hadisír dokumentálási vagy kutatási feladatokat végeznek. A karbantartások és felújítások pedig olyan felelősségről tettek tanúbizonyságot, melyet az egyesületek tagjai önként vállaltak és teljesítettek és olyan tiszteletre, melyben azokat részesítik, akik sokszor nem önszántukból, de katonaként adták életüket.

Tanulság? Mint minden nagy munka után most sem maradhat el a tanulságok értékelése. A vállalkozás elfogadásakor a feladatokról, az elvárásokról nagyon kevés konkrétum állt rendelkezésre, ami a munka összetettségének és nagyságának mérlegelésére

nem volt elegendő. A megállapodás megszületését követő nehézkes indulás, az első időszak gondjai ugyancsak nem segítették a későbbi aktív közreműködést. De más problémákat is látunkunk kell, így felvetődnek az információáramlás, a területi és életkori sajátosságok kérdései, nem utolsósorban a szabadidővel való gazdálkodás, melyeket egy ilyen összetett feladatnál mérlegelni kell. És egy másik igen fontos tanulság. A Szövetség a mai napig jelenetős mértékben támogatásból finanszírozza működését, ezért a felkérések visszatartására nem mindig van lehetősége. Ez az oly sokszor felvetődő öfenntartási képesség hiányának kényszere, ebben az esetben is közrejátszott.

Végezetül köszönet illeti meg mindazokat, akik időt, fáradságot, sok esetben pénztárcát nem kímélve, vállalták és végezték ezt a kiemelt feladatot. És köszönet mindazoknak, akik a továbbiakban is önzetlenül és felelősséggel dolgoznak azon, hogy a katonasírok méltó körülmények között őrizzék a katonák nyughelyeit. Bizonyára mindenkinek volt meghatározó élménye, emlékeztető helyszíne, melyeket éppen ezeken az utakon ismert meg, nekem a Csákvári emlékmű felirata maradt emlékeztető: „Légy bárki, bármely nemzet fia béke porádra”.

SZTANÓ ZSUZSANNA NY. ÖRNAGY

Mással nem pótolható többlet

„A tábori lelkesítő szolgálat munkája nagyon fontos katonáink és családjaik körében, hiszen arra bátorítanak, hogy megnövekedett hittel és reménnyel tekintsünk a jövő elé” – mondta Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára a nemzeti katonai zárandoklaton elhangzott ünnepi köszöntőjében, szeptember 20-án.

Husadik alkalommal rendezett nemzeti katonai zárandoklatot a HM Katolikus Tábori Püspökség. A helyszín ebben az évben is a máriaremetei Kisboldogasszony-bazilika volt. A jubileumi zárandoklat idén számos meglepetéssel várta a Magyar Honvédségben szolgálatot teljesítő katonákat, közalkalmazottakat és családtagjaikat. Újdonság volt a jubileumi menetgyakorlat, amelyen katonák, illetve honvédségi közalkalmazottak vettek részt. A 22 kilométeres táv az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Petőfi Sándor lakományától a máriaremetei Kisboldogasszony-bazilikáig tartott.

Vargha Tamás parlamenti államtitkár beszédében különös tisztelettel köszöntötte Bíró László katolikus tábori püspököt pappá szentelésének negyvenedik, püspöki szolgálatainak huszadik évfordulója alkalmából. Dr. Orosz Zoltán altábornagy, a HM Honvéd Vezérkar főnök helyettese a kegytemplom előtt üdvözölte a jubileumi menetgyakorlaton részt vevőket. Beszédében elmondta: a Magyar Honvédség kötelékében húsz éve alakult újjá a katonai tábori lelkesítő szolgálat. Az altábornagy kiemelte: a zárandoklat olyan esemény, amely kiszakít a hétköznapi monotonitásából és a közösség ünnepévé válva ad minden résztvevőnek mással nem pótolható többletet. „Olyan többletet, amely lelki, hitbéli és talán némi fizikai edzettséggel segíti, viszi előre a hétköznapiakat” – mondta.

Erre az évre elkészült egy nagyobb méretű kereszt is, amelynek egy darabját végigvitték a katonák a menetgyakorlaton. A kegytemplom előtt összeállított feszületet ünnepélyesen hozták be a 11 órakor kezdődött szentmisére, amelyet Alberto Bottari de Castello érsek, Magyarország apostoli nunciusa és Bíró László katolikus tábori püspök, valamint a tábori lelkesítők celebráltak. Alber-

to Bottari de Castello érsek elmondta: nagy örömmel vett részt ezen a zárandoklaton, mert személyes emlékeket ébresztett benne. „Papságom első három évét a Piave folyó melletti egyházközség káplánjaként töltöttem el. E folyó olasz földön szentnek számít, mivel számos első világháborús csatának állít emlékhelyet.” Hozzátette: az egyházközség területén volt egy első világháborús emlékhely is elesett katonák temetőjével együtt, amit családok, hozzátartozók és katonai csoportok sokszor felkerestek. „Mi magunk kísértük a kegyhelyre az embereket, és minden egyes látogatás alkalmával időt szenteltünk az összeszedettségnek, az imádságnak és az emlékezésnek.”

Kapisztrán SZENT JÁNOS ELISMERÉSEK

A Magyarországi Katonai Ordinariátus elkötelezett magatartásáért, áldozatos tevékenységéért, valamint mivel különleges szolgálata révén, huzamodt át nagymértékben segítette a katolikus tábori lelkesítők feladataik ellátásában, s így kimagasló módon járult hozzá a Katonai Ordinariátus társadalmi elismertségének javításához és küldetésének megvalósításához, érdemei elismeréséül az alábbi kitüntetések adományozta:

Kapisztrán Szent János ARANY ÉRDEMÉREM
Kelemen József nyugállományú altábornagy, BEOSZ elnök

Kapisztrán Szent János EZÜST ÉRDEMÉREM
dr. Orosz Zoltán altábornagy, Honvéd Vezérkar Főnök-helyettes; vitéz békei Koós Ottó nyugállományú alezredes, volt magyar királyi százados
Kapisztrán Szent János BRONZ ÉRDEMÉREM
Myszoglád Róbert ezredes, Honvéd Vezérkar Vezérkari Iroda, irodavezető; dr. Jelen Gábor ezredes, Honvédelmi Minisztérium Hadfelszerelési és Vagyonfelügyeleti Főosztály, Vagyonfelügyeleti Osztály osztályvezető, főosztályvezető-helyettes; MH Légierő Zenekar Veszprém

Kapisztrán Szent János EZÜST EMLÉKÉREM
dr. Fodor István úr, a HM volt politikai államtitkára; Dombóvári Piroska úrnő

Kapisztrán

Szent János BRONZ EMLÉKÉREM

Kovács Zoltán nyugállományú ezredes, a HM volt vallásügyi főmunkatársa; Fodor Endre kormánytisztviselő, a Honvédelmi Minisztérium kabinetfőnök-helyettese; Kiss Attila őrnagy, MH Légijármű Javító Üzem, alosztályvezető

Kapisztrán Szent János OKLEVÉL

Juhász Dezső alezredes, Katonai Nemzetszolgálati Szolgálat, osztályvezető; Huszár Ferenc alezredes, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár törzsfőnök-helyettes; Szécsi Ferenc plébános, kíséző tábori lelkesítő; Spillinger Ferenc nyugállományú plébános

Kapisztrán Szent János EMLÉKLAP

Badacsonyi Tamás úr; Kovács Ferenc őrmester, MH BHD NHD, koronaőr; Kovács László szakaszvezető, MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred, tűzszerész.

Az elismerések átadása után Bíró László ügyfoglalmozott: a tábori lelkesítő szolgálat beegykereződik a Magyar Honvédség életébe, és saját berkeikben belül nagyon szép társadalmi elismertségre jutott. Ezt az is jól mutatja, hogy a zárandoklaton évről évre többen vesznek részt. A zárandoklat szentmiséjének szolgálatát idén is a Légierő Zenekar–Veszprém látta el. A nemzeti katonai zárandoklattal párhuzamosan megrendezett VIII. Családi Napon számos játékos program és kézműves-foglalkozás várta a Máriaremetére ellátogató felnőtteket és a gyermekeket egyaránt.

HONVÉDELEM.HU

FOTÓ: DÉVÉNYI VERONIKA

Pilótákra emlékeztek

A repülők napja alkalmából a Kecskeméti Veterán Repülők Szervezete koszorúzással egybekötött megemlékező ünnepséget tartott a kecskeméti köztemetőben, a II. világháborúban hősi halált halt pilóták, valamint az elmúlt évtizedek során szolgálati tevékenység közben elhunyt repülők tiszteletére.

A Himnusz elhangzását követően Újvári Ferenc, a Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesületének tagja Ady Endre: „Imádság a háború után” című versét mondta el. A vers elhangzása után Varsányi Mihály ny. alezredes, aranykoszorús I. osztályú vadászpilóta ünnepi beszédében méltatta a nap jelentőségét, megemlékezve azokról a hősről, akik életüket áldozták a sokszor túlerőben lévő ellenséggel szemben. Ünnepi beszédében azokról is szólt, akik békeidőszakban áldozták életüket a repülőképzés során. A megemlékezésen részt vett a Magyar Honvédség 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis kijelölt állománya, a Magyar Hon-

védség Légijármű Javító Intézet képviselője, a kecskeméti Honvéd Hagyományörző Egyesület, a Honvéd Szakszervezet vezetői, a Repülők és Rendvédelmi Bajtársi Egyesületének, valamint a megemlékezést rendező szervezet tagjai, a kecskeméti Veterán Repülők szervezete, és sokan mások, akik ezúton is kegyeletüket szentelték volna leróni a II. világháború hősei előtt.

Az ünnepséget követően koszorúzásra került sor. Többek között koszorút helyezett el az emlékmű talapzatán a veterán repülők nevében Őrs Ágoston ny. okl. mk. alezredes, a veterán repülők kecskeméti szervezetének elnöke, Nagy Endre és Preiszing Konrád ny. százados, a vezetőség tagjai, valamint a közelmúltban 90. születésnapját ünnepelt Szeverényi István, II. világháborús veterán, akinek a testvérbátyja, Szeverényi Kálmán hadnagy, Me-109-es pilótaként áldozta életét a hazáért a II. világháborúban.

CSÓKA TAMÁS NY. EZREDES

RRBE ELNÖKE

56. Nemzetközi Katonai Zarándoklat Lourdes „A béke szolgálói, Krisztus szolgálói”

A francia tábori püspökség 56 éve hirdeti meg a Lourdes-i Nemzetközi Katonai Zarándoklatot. Magyar katonák először 1991-ben utaztak erre az eseményre, melynek dátumát a magyarok által vitt kereszt is bizonyítja. Berta Tibor ezredes, általános helynök, zarándoklatvezető a táborban lévő kápolnában kiemelte, hogy ez az évszám még nem a valós zarándoklatot jelzi, mert a Magyar Honvédségben a tábori püspökséget 1994-ben állították vissza, és a zarándoklatokon a katonák nagyobb létszámmal ettől az időponttól voltak jelen.

A Magyar Katolikus Tábori Püspökség 2002 óta szervezési feladatokat is ellát.

Idén ötödik alkalommal vettem részt a zarándoklaton. A magyar zarándoklatot megtisztelte jelenlétével Vargha Tamás, a HM parlamenti államtitkára,

Kun Szabó István dandártábornok, MH BHD és Budapest helyőrség parancsnoka (ma már vezérőrnagy és a HM társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkára). Bíró László, a HM TLSZ katolikus tábori püspöke volt a legfőbb lelki vezetőnk.

Az emlékezés gyertyája

A zarándokok kétnapos buszos utazás után érkeztek meg a zarándokhelyre. A teljes létszámunk meghaladta a 90 főt. Az idei évben újból velünk tartottak az MH Légierő zenekarának tagjai is. Ott tartózkodásunk alatt a városon keresztül többször vezették fel az alakzatunkat, amely a résztvevők számára teljesen más élményt nyújtott. A nyitó rendezvényen 39 ország zászlaját és előtte 11 ország zenekarát számoltam meg.

A délelőtti órákban a zarándokok Ber-

ta Tibor általános helynök megemlékező szavai után Szentesi Csaba görög katolikus tábori lelkész gyújtotta meg a megemlékezés gyertyáját a Magyar Honvédségben szolgálatot teljesítőként. A bazilika előtt csoportképet készítettünk, majd elindultunk Bernadett nyomában. A nemzetközi megnyitó ünnepség este volt a Szent X. Piusz földalatti bazilikában. Ez az épület 20-22 ezer ember befogadására alkalmas. Benn az oltárnál egy kis fehér zászló szimbolizálta az egységet és a békéért végzett imádságot, a győzelmet a rossz és a háború felett. Őt zászló jelképezte az öt kontinenst, ahonnan a zarándokok Lourdes-ba érkeztek.

A megnyitó rendezvényen nagyon kevés helyet talált magának az esetleg későn érkező. Itt sok nemzet katonája gyűlik össze, de ilyenkor nem akadály a nyelvi nehézség egymás között,

a tábori püspökség keresztjét. Minden stációnál kettő felolvasó van a zarándokok közül. A X. stációnál – melyet Magyarország állíttatott – mécses gyújtottunk a békefenntartói műveletekben elhunyt magyar katonáért. A keresztutat magyar nyelvű szentmise követte, melyet Bíró László tábori püspök celebrált a Katonai Tábor Kármelhegyi Boldogasszony kápolnájában.

Táncra perdültek

A szentmiséhez csatlakoztak a határon túl élő magyar nyelvű zarándokok, akik itt tartózkodtak Lourdes-ban. A misét követően a zarándokokat Vargha Tamás a HM parlamenti államtitkára köszöntötte. A katonai táborban közös ebédet vettünk részt, mely során a „nem táborlakók” is belekóstolhattak a tábori körülményekbe. Délután a katonazenekarok fesztiválja következett, a város különböző pontjain. A Légierő zenekara nagy sikert aratott a jelen lévő nem kis létszámú közönség előtt. A zene hallatára nagyon sokan táncra perdültek, és megint nem számított, hogy ki melyik nemzet katonája.

Katonai tiszteletadással koszorúzás volt a Hősök emlékművénél, ahol a megjelenteket a polgármester, a francia tábori püspök és a francia hadsereg előjárója köszöntötte. A Horvát Tábori Püspökség szervezésében 21 órától Mária gyertyás körmeneten vett részt a zarándokcsoport. A körmeneten már nemcsak katonák, hanem civilek is részt vet-

tek. Az egész Rózsafüzér tér és a bazilika lépcsői is megteltek hívőkkel. Akik először vettek részt gyertyás körmeneten, azoknak egy életre maradandó élményt nyújtott.

Megfogni a sziklát

Másnap a nemzetközi ünnepi szentmisére a Szent X. Piusz földalatti bazilikájába igyekeztek a zarándokok, hogy megfelelő helyet tudjanak elfoglalni. A több nyelven celebrált szentmisét mindenki nagy figyelemmel kísérte. A nagy létszámú papság bevonulása a templomba igen mély benyomást gyakorolt a zarándokokra. Szentmise után mindenki igyekezett a Jelenések Barlangjához, ahol a zarándokok a hosszú sort kivárva igyekeztek, hogy a barlangba legalább pár percre betérhessenek és megfoghassák a szikla falát. A téren újabb személyes élményben volt részem, megszólított egy tisztelendő atya tiszta magyarsággal, hogy szeretne velem fényképet készíteni, erre én visszakérdeztem, hogy kit tisztelhetek személyében. Bemutakoztunk. Mindketten Attilák voltunk, csak ő Kárpátaljáról, mint lelki vezető, én Szombathelyről, mint zarándok. Nagyon örült a találkozásnak. Volt még több hasonló élményünk is, például egy francia idegengéniós nagyon jó magyarsággal szólított meg bennünket. Kiderült, hogy édesanyja magyar, édesapja orosz származású. Jelenleg a francia idegengénióban szolgál. Többször köszöntöttek bennünket magyar nyelven, és ilyenkor az embert leírhatatlan érzés járja át. Még meg is jegyeztem, hogy miért mondják, hogy a magyar nem világnyelv.

A vasárnap záróünnepséggel ért véget. Hétfőn nekivágtunk a hazafelé tartó 2000 kilométeres útnak. Lourdes-ban úgy éreztem, hogy még jobban jelen van a hit, a remény, a szeretet. Végtelen nyugalmat áraszt ez a hely, nem hiába zarándokolnak el betegek és egészséges emberek százezrei, mert hisznek a Megváltó erejében és égi édesanyjában a Boldogságos Szűz Móriában.

Hogy miért indulok el minden évben erre a zarándoklatra?

Mert mindnyájan csak vándorok, útke-resők vagyunk e földi létben. A lelki feltöltődés kitar a jövő évi Lourdes-i zarándoklatig.

LÁSZLÓ ATTILA NY.ALEZ.

A magyarság igazai, a humanista katonák II.

Védelem a karanténban

Almásy Tibor posztumusz dandártábornok, Székesfehérvár díszpolgára, a II. világháború idején, mint tüzér főhadnagy, zsidó munkaszolgálatos barátainak szerzett katonai okmányokat, segítve viszontagságos helyzetükön. Emiatt a német megszállás után Kassán hadbíróság elé állították, azonban ügyének tárgyalása elhúzódott. Víz-

gálati fogságának megszűnése után Sopronba került s az állomásparancsnok megbízatása alapján felszámolta a Katonai Büntető Intézetet és 540 őrizetes szabadrálbra helyezésével adott számukra további életlehetőséget. A szovjet csapatok közeled-

tével a város katonai vezetői Nyugatra távoztak. Almásy rangidősként átvette a laktanya és Sopron város állomásparancsnoki tisztét. 1945. március végén szökött katonákat, munkaszolgálatosokat és két munkaszolgálatos századot fogadott be a laktanyába. Sopron nyilas vezetőjének azon kérését, hogy adja ki a zsidókat illetve végeztesse ki azokat, megtagadta. Megszervezte a laktanya védelmét, sőt azt kiütéses tífuszra hivatkozva karanténná nyilvánította. Március 30-án egyetlen fegyverlövés nélkül adta át a laktanyát a szovjet csapatoknak. Bátor kiállása révén több száz ember köszönhette életét a humanista tisztnak. 1987-ben kapta meg a „Világ Igaza” elismerést. Humanista tettét emléktáblák hirdetik Sopronban a határőr laktanya, Székesfehérváron szülőháza falán.

Szentbeszéd a háború ellen

Kálló Ferenc tábori esperes 1928-tól volt tábori lelkész. 1930-tól Budapesten a 11. sz. Honvéd Helyőrségi Kórház (Alkotás út 25.) vezető lelkésze lett, akit katonái rajongásig szerettek. Részt vett a Történelmi Emlékbizottság munkájában. Többek között Tartsay Vilmos, Péter Borisz vezérkari tisztekkel együtt szervezték a Hitlerrel szolgáló háború szabotálását. 1944 húsvétján a rádió is közvetítette hazafias, háborúellenes szentbeszédét. Lelki hittel, humanista meggyőződéssel képviselte az elvet, hogy akit üldöznek, azon neki segíteni kell. Az üldözöttek egyik búvóhelye lett a helyőrségi kórház. Az embermentés szellemi apostola, szervezője és kivitelezője pedig Kálló Ferenc lett. „Számos hadifogoly sebesült: angol, orosz, francia, amerikai repülő talált menedéket a csoportjához tartozó kórházakban. Zsidó munkaszolgálatosok, szlo-

vák és román származású szökevények találtak ott menedékre.”

A kórházakba felvett zsidó betegek keresztény papírokkal ellátva távoztak. A sok katonaoorvos segítségével megvalósított embermentések, azok nagy száma miatt is, a nyilasok nemtetszését váltották ki. Hatalomátvételük után Kálló Ferenc sorsa megpecsételődött. A Nemzeti Számonkérő Szék vezetője intézkedett megsemmisítésére. Ő tudta, hogy figyelik, tudta, hogy életveszélyben van ennek ellenére folytatta embermentő tevékenységét. Még betegen is teljesíteni akarta papi szolgálatát, azonban élete, a budakeszi erdő szélén, nyilasok golyója által beteljesedett. Ma emléktáblák, utca-

nevek örököltik tovább az utókornak bátor és hősiességeit. 2005-től viseli a „Világ Igaza” címet.

A fegyveres ellenálló

Gidófalvy Lajos könyvelő egy 1938-ban elvégzett honvédtiszti tanfolyam után lett zászlós a honvédségben. Angyalföldön levante körzetparancsnok lett, ahol ember-szeretete tette ismertté. A nyilas rémuralom idején szerveződött kiegészítő karhatalmi alakulatok angyalföldi egységének, a XII/I. sz. zászlóaljnak lett a parancsnoka. Szökött katonák, levették, üldözött zsidók, munkaszolgálatosok, illegális kommunisták, a fasiszmus ellen harcolók leltek menedéket

a humanista elvektől áthatott parancsnok védőszárnyai alatt. Adott számukra élelmet és egyenruhát, érvényes katonai igazolványokat. 1944 decemberében a VI. és VII. kerületekben a zsidó árvaházakra támadó nyilasokat alakulatának tagjaival fegyveresen verte vissza s mentette meg mintegy 700 gyermek és 300 felnőtt életét. Gidófalvy a fegyveres ellenállási mozgalom legendás alakja lett. Gyakran intéztek támadásokat nyilas és német fasiszta alakulatok ellen. 1945 januárjában halt hősi halált a nyilasokkal folytatott harcok során. Angyalföldön emléktábla hirdeti bátor helytállásának emlékét. 1996-tól a „Világ Igaza”-ként tisztelik szerte a világon.

TÓTH SÁNDOR NYÁ. EZREDES

A Balassi Kórus a Holokauszt 70. évfordulójára a Szegedi Zsinagógában emlékezett meg a „lapátos katonákról”.

Évfordulókra emlékezve

Az ENSZ által meghirdetett „Béke világ-napja” rendezvényei sorában nem feledkezhetünk meg a XX–XXI. század pusztító háborúinak és fegyveres konfliktusainak véttlen áldozatairól sem. A volt katonák közösségeinek elsőrendű kötelezettsége a közvélemény figyelmének felhívása a mindennapokat fenyegető veszélyekre, hiszen a katonák áldozzák a legtöbbet – az életüket –, ezekben a ma is zajló fegyveres összecsapásokban. Magyarország nemcsak az első világháborúban, de az azt követő években is hatalmas veszteségeket szenvedett el emberi életben és anyagi javakban egyaránt. Méltatlanul keveset gondolunk a második világháborúban Magyarország területén folytatott hadműveletek áldozataira – többek között a szövetségesek 1944. évi bombázásaira, melyek április harmadikán Budapest bombázásával kezdődtek.

Magyarország 1944. március 19-i német megszállásával elveszítette – addigi viszonylagos – függetlenségét. Ezt követően, rövid időn belül megalakult a német érdekeket kiszolgáló Sztójay kormány. Március végén betiltották az addig működő baloldali, polgári és paraszt pártokat. Rövid idő múlva megjelentek a „zsidó kérdés” végleges megoldását szolgáló faji törvények. Eichmann és társai megkezdték a „munkát” Budapesten és az egész országban. A kormány végleg elkötelezte magát a Hitleri-Németország mellett. Ezt így értékelték a szövetségesek is, akik várták Magyarország katonai ellenállását a német megszállás idején, de ez nem következett be.

A szövetségesek 1943-ban Észak-Afrikából indítottak bombatámadásokat, légi hadműveleteket a németekkel szövetséges Magyarország, Románia, Bulgária, Szlovákia és Horvátország ellen. A legfontosabb katonai célpont Románia volt, mely a Wehrmacht és a Luftwaffe részére nélkülözhetetlen kőolajat és üzemanyagot biztosította.

Magyarország földrajzi helyzetével, valamint korszerűnek számító vasúti hálózatával, a Duna vízi útvonalával fontos tranzit szerepet töltött be a katonai utánpótlás szállításában. Ezen túl jelentős volt a dunántúli kőolaj kitermelés és a korszerű haditechnikai termelés, többek

között a repülőmotor és repülőgépgyártás területén.

Magyarország 1941-es hadba lépését követően, a légi hadműveletek gondolata már akkor felmerült a szövetséges vezérkarban, de ennek stratégiai-haditechnikai feltételei csak 1943–44-re jöttek létre. A szövetségesek (USA – Anglia) vezetőinek elhatározására 1943-ban a líbiai repülőterekről felszálló nehézbombázók intéztek támadást Dél- és Közép-európai városok valamint Ploiesti és Bécs-Újhely ellen, demonstrálva egy „második légi front” megnyitását, mely érintette hazánkat is.

Az 1943-as amerikai és angol nápolyi partraszállást követően lehetővé vált az

olaszországi repülőter hálózat kiépítése. Megkezdődött Tuniszban a 15. USA Légi Hadsereg áttelepülése az olaszországi repülőterekre. Ennek állományába több mint 1500 repülőgép tartozott. Ezzel lehetővé vált a távoli hadászati légitámadások végrehajtása Németország csatlósai ellen. A légi hadsereg állományába B-17-es repülő erődök és B-24-es „Liberátorok” tartoztak. Harci tevékenységüket a 205-ös angol bombázócsoporthoz támogatta. A repülőköteléket éjszakai bombázásokra és a Duna elaknásítására készítették fel.

Miután a német megszállást követő ellenállás elmaradt, a korábbi bombázási tilalmat március 25-én feloldották és Magyarország teljes területe a bombázások célpontjává vált.

Elérkezett tehát 1944. április harmadika hajnala, amikor 450 bombázó gépparancsnok megkapta a bombázandó célpontokat. Többek között a Ferencvárosi rendező pályaudvart, a Dunai repülőgépgyárat, a Csepel Weiss Manfréd repülőgépmotor gyárat. Ez a hatalmas légi bombázókötelék 140 vadászgép kíséretében

emelkedett a levegőbe a Budapesten kijelölt célpontok ellen.

Az első kötelék 11.05-kor dobta le bombáit Ferencvárosra, az utolsó pedig 11.40-kor. A gyújtóbombák füstje miatt a célterület nem volt látható, így a következő kötelékek találmányra dobták le bombáikat, hatalmas károkat okozva a Nagyvárad tértől Soroksárig és Csepelig. A gyárakban és a lakóházakban lévőkhöz sokan, mintegy 1050-en meghaltak és 560-an megsebesültek. Anyagi kár hatalmas méreteket öltött. Ez volt a kezdet. A fővárost több alkalommal érte bombatámadás, de nem kímélték a légitámadások a nagyvárosok vasúti csomópontjait, gyárait, mint például Győr, Székesfehérvár, Cegléd, Szeged, Debrecen, Nyíregyháza és Hatvan városok területét sem. Bombatámadások érték a visszacsatolt területek célpontjait is. A bombázások több mint 10 000 emberéletet követeltek és milliárdos károkat okoztak.

Gyerekkorom megrázó élménye volt 1944. szeptember 20-a, amikor bombatámadás érte a hatvani vasúti csomópont-

ot. A szirénák hangja és a hatalmas robajra figyelve álltunk a ház kapujában, ahonnan láttuk a magasban repülő gépeket és a sok-sok csillogó bombát, a felszálló fekete füstöt. Másnap megnéztük a vasútállomás maradványait, a beomlott óvóhelyeket, a kiégett vagonokat és a spirálban felkunkorodó síneket. Az élmény azóta is kitörölhetetlen, pedig nem rántak hullottak a bombák. A bombázásban sok száz vasúti dolgozó és utas veszítette életét. Emléküket tábla és szobor jelzi. Azóta is bombáznak a világon – Irakban, Afganisztánban, a Közel-Keleten, a Balkánon, itt a szomszédban, Ukrajnában is. A bombák fajra, nemre, korra való tekintet nélkül pusztítanak kultúrákat és emberek millióit. Majd a pusztítást segély követi – azután a tárgyalások jönnek. Ez a világ új rendje? Mikor lesz vége? Vége lesz?

Nekünk, idősebb generációknak kötelességünk a figyelmeztetés és az emlékezés a háborúk áldozataira.

A történelmi visszatekintést és a gondolatokat lejegyezte:

KJ.

Tisztelt Bajtársaink és Bajtársnőink!

Előkészítés alatt áll a Bajtársi hírlevél 2014/4. száma, amely a decemberi Magyar Honvéddal egy időben jelenik meg. Ezzel párhuzamosan tervezzük a jövő évi kiadványok pénzügyi, technika feltételeinek megteremtését. A lap, hivatásának megfelelően folyamatosan ismerteti a BEOSZ céljainak, törekvéseinek megvalósítását, a Szövetség vezető szerveinek tevékenységét, és a nagyobb rendezvényeket, fontosabb programokat.

A kiadvány, a nyugállományú, a járadékos és önkéntes tartalékos katonák és hozzátartozóik érdekeit szolgálva, szinte egyedülállóan tájékoztat a Szövetség érdekegyeztető fórumokon (Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum, Honvédelmi Időszügi Tanács) elért eredményeiről, az elfogadott jogszabályokról és a hozzájuk kapcsolódó

szabályozókról, vagyis a tényleges szolgáltatást befejezett katonák jogairól, járandóságairól.

A lap, jelentős terjedelemben ismerteti a társszövetségek, és a saját egyesületek programjait és azon rendezvényeit, amelyek újszerű kezdeményezésnek számítanak és máshol is követendő példaként szolgálhatnak.

A fentiekre tekintettel kérem, hogy az év végi, év eleji rendezvényeken szíveskedjenek a Bajtársi hírlevelet ismertetni, népszerűsíteni, mint a bajtársaink és hozzátartozóik legfőbb tájékoztatói forrását.

A hírlevél megrendelésében legyenek szívesek személyes példát mutatni, elsőként írjuk alá azt a névjegyzéket, amelyen évi 1000 Ft terjesztési díjért – a postai költségek emelkedése tette indokoltá az ár emelését – névre és címre rendeljük meg a lapot.

A postai költség banki úton átutalható a Szövetség bankszámlájára, de csekken is befizethető, továbbá a régióvezetők, egyesületi elnökök is átvehetik és eljuttathatják a Szövetségbe. A postaköltség összegét vállalkozó névének és címének gyűjtésére szolgáló névjegyzék, továbbá a bankszámla száma letölthető (kinyomtatható) a BEOSZ honlapjáról (www.beosz.hu).

Szíveskedjenek odafigyelni arra, hogy lehetőleg egyetlen egyesület, helyőrség se maradjon ki annak ismertetéséből, hogy miként lehet a laphoz hozzájutni. Kísérjétek figyelemmel a lap egyesületenkénti megrendelését. Tegyük közösen azért, hogy a legfőbb tájékoztatói lehetőséget nyújtó kiadványunk eljusson minél több bajtársunkhoz.

TISZTELETTTEL ÉS KÖSZÖNETTEL: KELEMEN JÓZSEF NY. ALTÁBORNAGY,

Újságba az újságról

Olvasom a BEOSZ honlapján – ami igen jól alakul (hála Magócsi Zoltán ezds. bajtársnak!) –, hogy a Bajtársi Hírlevél néhány száma hiányzik a teljes készletből. Erről jutott eszembe: a 25. születésnapjára készülő Szövetség akár meg is jutalmazhatná azt az egyesületet, vagy személyt, akinek minden lapszáma megvan.

Meg aztán az is eszembe jutott, hogy: – kell az az újság, amit bevallottan a honvédelmi érdekek és értékek mentén szerkesztenek;

– kell az az újság, ahol helye van a BEOSZ közösségi életnek, a közjóknak;

– kell az az újság, amely felvállalja a nyugállományúak és szervezeteik életét, érdekeit, tájékoztatja őket, bemutatja kezdeményezéseiket, tetteiket.

És jó az az újság, amelyik Deák Ferenc szűkszavú sajtótörvényét érvényesíti: „Nem szabad hazudni!”

Szóval kell ez az újság, és jó hogy van! Köszönet érte az Olvasóknak, az önkéntes tudósítók, a támogatóknak, a szerkesztőknek, a felelős kiadóknak.

Én jövőre is befizetek rá!

- sipos -

Az egyesületek lehetőségei

Mire ez az írás megjelenik már az őszi (téli) napok köszöntenek ránk és ezzel elérkezik a hosszú beszélgetések és tervezgetések ideje. Nincs ez másképp az egyesületek életében sem, miközben még zajlanak az év végi programok lassan a már a következő év eseményeinek tervezése kerül napirendre. Az ilyenkor leggyakrabban felvetődő kérdések: a hol, mikor és miből? Jó tudni, hogy az egyesületek szinte kivétel nélkül nagyon jó kapcsolatokat ápolnak a helyi önkormányzatokkal és más civil szervezetekkel, ami nagyban segíti a színvonalas rendezvények megvalósítását. Egyesületeink életében azonban továbbra is a katonai kötődés tölti be a legfontosabb szerepet. Ennek megvalósulása a katonai hagyományok ápolásában, a szociális gondoskodás területén, a kegyeleti gondoskodásban és nem utolsósorban a végtisztesség megadásban nap, mint nap megnyilvánul. Mindehhez természetesen hozzájárul a működő katonai szervezetekkel ápoltság a MH HKNYP Központjaival és Irodáival kialakított jó munkakapcsolati rendszer továbbá a HM illetékes szerveivel folyamatosan fennálló kommunikáció és szakmai munka. Amikor jó kapcsolatról beszélek most azokra a gyakorlatban is meglévő lehetőségekre is gondolok, melyek támogatást nyújtanak az egyesületek munkájához. A tájékozódás-

hoz sok segítséget nyújt a hamarosan megjelenő (vagy időközben már megjelent) és az új szabályozók alapján szerkesztett „OBSITOS” kiadvány. Ebben, olvasmányos formában - talán a korábban megismert részletezettségtől eltérően - hasznos információkat találunk, melyek a nyugállományúakat érintik továbbá olyanokat, melyek az egyesületek munkáját segítik. Ezek közül ízelítőként az egyesületek számára néhány fontosabbat emelnék ki.

A szervezeteknek az éves rendezvényekhez (programjaikhoz) igénybe venni kívánt férőhely igényüket a HM HKNYP Központon, Irodáin keresztül november 01-ig a hely és időpont megjelölésével továbbá a szervező nevének, címének és telefonszámának feltüntetésével a HVK Személyzeti Csoportfőnökségre kell megküldeni. Jubileumi évfordulós rendezvények esetén továbbra is lehetőség van a Honvéd Együttes műsorának igényelésére. A rendezvényekhez kapcsolódóan említeném meg, hogy az úgynevezett „anyaalakulatoknál” lehetőség van a nyugállományúak részére találkozó szervezésre (erre a katonai szervezetek számára norma összeget biztosítanak). Ahol a katonai szervezet megszűnt vagy más megyébe diszlokált, hasonló rendezvény megtartása érdekében az érdekvédelmi irodákkal célszerű felvenni

a kapcsolatot. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a működő katonai szervezeteknél szívesen fogadják a nyugállományú katonák érdeklődését (látogatását), érdemes ezt a programok tervezésénél figyelembe venni, természetesen ez utóbbi esetben már költségek merülhetnek fel.

Talán nem szükségtelen megjegyezni azt sem, hogy az egyesületek mellett a volt katonai szervezet – az MH HKNYP-n keresztül a nyugállományú katona elismerését, segélyezését illetve jubileumi születésnapjának köszöntését is kezdeményezheti. Az egyesületek részéről érdemes a katonai szerv vezetőjével ilyen alkalmakról időben – az egyes elismerések előterjesztésre megadott határidők figyelembevételével – egyeztetni. Az egyeztetéseken a klubtagjainkon túl gondolhatunk a volt katonatársak segélyezésére, vagy köszöntésüket is kezdeményezhetjük. (És tegyük ezt meg addig, amíg az érintettek ezt át is vehetik). Hasonlóan fontos és szinte minden napok természetes velejárója a látogatás. Az ilyen alkalmakkor adható csekély ajándékon túl köztudottan nagyobb jelentősége van a baráti beszélgetésnek. Az élethelyzetek és életkörülmények megismerése fontos szerepet tölthet be a gondoskodás és segélyezés feladatának hatékonyabbá tételéhez.

SZTANÓ ZSUZSANNA NYÁ. ŐRNAGY

Körút a Bükkben

A Bükk-alja néhány nevezetességével ismerkedett meg a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesületének tagsága, azon az egynapos kiránduláson, amelyet a Fábián házaspár szervezett gondos előkészítő és magas színvonalú idegenvezetői munkával. A mezőkövesdi Kisjankó Bori Emlékházban megtudtuk, hogy a nép gyermekéből az élet viharai között kiemelkedő egyszerű parasztasszony hogyan teremtett országos- és nemzetközi hírnevet a korábban elmaradt településnek, és adott munkalehetőséget sok-sok embernek a matyó hímzés megismerésével. Noszvajban a késő barokk stíluselemekkel gazdagon díszített kastélyban megtekintettük az addig soha nem látott véraldozatokkal járó, fájdalmas következményeiben máig ható első világháború eseményeit bemutató és áldozataira emlékező kiállítást. Majd a cserépfalui látogató központban az emberi faj egyed- és törzsfejlődését bemutató tárlaton nagy élményt nyújtott többek között a Suba-lyukban feltárt neandervölgyi ember maradványainak és koponyacsontjának látványa. A Suba-lyuknak és a híres kaptárköveknek a felkeresése pedig az összesen közel négy kilométeres távolság leküzdésével egyben komoly természetjáró teljesítménnyel is beillett. Fáradozásainkra gyógyírként szolgált a falu polgármestere által vezetett, fesztivál hangulatú

borívó túra, melynek keretében 11 pince kínálta a „kellett megbirkóznunk”.

E tartalmas kirándulás betetőzése volt az augusztus hónapban eddig lebonyolított mozgalmas programjainknak, melyek keretében férőhelyünk nagy közönségért aratott az encsencsi katonanóta fesztiválon, az egyesületi össze-

jövetelünkön pedig szívből felköszöntöttük a 70. születésnapjukat ünneplő Szatmári Antal és Mátrai Zoltánné tagtársainkat, valamint elköszöntünk a nyugállományba készülő Balla Jánosné polgármester asszonytól, kölcsönösen elismerve a tartalmas és korrekt együttműködést.

-VINCZE-

Isten éltesse, Lajos!

Nyolcvan éves, alig látszik hetvenkilencnek és mindig siet valahova. Ki Ő? Ne találgass, Ő Kacsó Lajos nyugállományú ezredes, a BEOSZ ügyvivője, a Bajtársi Hírlevél szerkesztője és a napokban ünnepelte születésnapját. A Balassi Bálint Bajtársi Egyesület, valamint egykori munkahelye, a HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft. vezetése és tagsága, bensőséges ünnepség keretében köszöntötte Őt és az ugyancsak születésnapos Erdős László nyugállományú ezredest, BEOSZ ügyvivőt, aki a hatvanötös számot karcolta fel az életvonalára. A szülinapi buli azonban túl egyhangú lett volna hölgy ünnepelt nélkül, így ekkor köszöntötték Szántai Istvánné, Évikét is, és mivel a hölgyek korát nem illik firtatni, XX-el jelölöm csak a méltatandó évek mennyiségét.

Kacsó Lajos 61 esztendővel ezelőtt vonult be katonának, az újságírással 1956-ban kezdett el foglalkozni, a Magyar Néphadsereg központi lapjához 1962-ben került, ahol 25 évig a kulturális rovat vezetője volt. Az elmúlt évtizedekben több ezer írása jelent meg a nyomtatott katonai sajtóban, azaz a Magyar Honvéd magazinban és a lap jogelőd kiadványaiban.

Lajost a jelen katonai újságírói valamilyen tanítómesterükként tisztelik. Mindhárom ünnepeltnek ez úton is további eredményes munkát és jó egészséget kívánunk.

-gf-
honvédelem.hu
FOTÓ: RÁCZ TÜNDE

65 éves a „zászlóshajó”

Székesfehérvárott, a híradók hagyományőrzése keretében került sor a 43. Önálló Híradó Ezred megalakulása 65. évfordulójának megünneplésére. Az ezred felsorakozott katonáit – az MH Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka nevében – Mihócza Zoltán dandártábornok és Bende László ezredes, az ezred parancsnoka köszöntötték. Az ünnepségen megjelent a 95. életévét betöltött Szepezdi Dezső nyá. ezredes, az ezred megalakításában részt vettek egyetlen még élő tagja, alapító törzsfőnöke, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke, Prof. dr. Rajnai Zoltán mk. ezredes, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöke, továbbá az ezred egykori, ma már nyugállományú tisztjei, tiszthelyettesei és volt katonái, a „43. Baráti Kör” tagjai.

Az ezred ma szolgáló katonái ápolják ezredük hagyományait, méltó örökösei elődeiknek.

JOBBÁGY ANTAL NYÁ. EZREDES

Katonaözvegyek és özvegy katonák

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége (BEOSZ) Dél-Alföldi Régiójának meghívására érkeztek Jánoshalmára, az Imre Zoltán Művelődési Központba három megye – Bács, Békés, Csongrád – tíz nyugdíjas egyesületének katonaözvegyei illetve özvegy katonái. A konferenciát minden alkalommal más egyesület szervezi. Idén a Bem József Honvéd Nyugdíjas Egyesület (BJHNYE) vállalta az esemény megszervezését.

A rendezvényt Györgypál Csaba ny. alezredes, a BJHNYE elnöke nyitotta meg. Köszöntötte, illetve bemutatta a résztvevőknek Czeller Zoltán polgármestert, dr. Kovács György ny. mk. ezredest, a BEOSZ DAR elnökét, Deli József ny. ezredest, a DAR tiszteletbeli elnökét, Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagyot, a BEOSZ Ellenőrző Bizottságának elnökét, továbbá az 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda munkatársait.

Egy rövid – a DAR egyesületeit, vezetőit bemutató – film levetítése után Bényi Luca, a Hunyadi János Általános Iskola, Gimnázium és Szakközépiskola 8. g osztályos tanulója, Rozs János: „Katona özvegyek” című versével köszöntötte a tanácskozás résztvevőit.

Az érdemi munka megkezdése előtt, Csomós Lajos ny. vezérőrnagy, a BEOSZ alelnökének köszöntő levelét olvasták fel. Kellemes együttlétet és eredményes munkát kívánt minden résztvevőnek.

Elsőként Czeller Zoltán polgármester kapott szót. Előadásában a jánoshalmi idő-

sügyi helyzettel és az idősök gondozásának, egészségügyi ellátásának lehetőségeivel ismertette meg a jelenlévőket. Kiemelte és megköszönte a város nyugdíjas egyesületeinek e téren kifejtett, az önkormányzat munkáját is hatékonyan segítő tevékenységét.

Az 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda munkatársai – Parádi Gyöngyi főtörzssörmester érdekvédelmi altiszt és Bárány Sándor érdekvédelmi előadó – tartalmas és részletekig menő előadások keretében, a nyugállományú katonák és a katona özvegyek jogosultságait, egészségügyi és szociális ellátásának rendjét, üdülési lehetőségeit ismertették.

Dr. Kovács György ny. mk. ezredes, a BEOSZ és a DAR katona özvegyekről illet-

ve az özvegy katonákról történő gondoskodásáról tartott rövid ismertetőt, majd Deli József ny. ezredes az eddig megtartott konferenciákról szólt.

A konferencia további részében lehetőség volt kérdések feltételére. A felvetett kérdésekre Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy, illetve az 1. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda munkatársai adtak kielégítő válaszokat.

Györgypál Csaba ny. alezredes kérte a résztvevőket, hogy gondjakkal továbbra is bátran forduljanak a városukban működő egyesületek vezetőihez.

A rendezvény zárásaként Czeller Zoltán polgármester megköszönte a szervezők és előadók munkáját és további sikeres, eredményes tevékenységet kívánt.

-gypcs-

Toborzónap Salgótarjánban

Katonazenére ébredhettek a salgótarjániak, hiszen az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár zenekara nyitotta meg az MH Hadkiegészítő és Központi

Nyilvántartó Parancsnokság (MH HKNYP) által – hagyományteremtő szándékkal – szervezett toborzónapot.

A rendezvény újdonság volt a nógrádi megyeszékhely lakóinak, hiszen a megyében közel egy évtizede már csak az MH HKNYP képviseli a Magyar Honvédséget, így a zenei élményt követően a Nemzeti Honvéd Díszegység Különleges Díszelgő Csoportjának bemutatóját már népes érdeklődő sereg tekintette meg.

Az óvodástól a nyug-

díjasig minden korosztály képviseltette magát a rendezvényen, s érdeklődve tekintette meg a katonai rendészek izgalmas, dinamikus bemutatóját. A helyi lakosok örömmel csatlakoztak a katonákhoz, s hol „túszként”, hol pedig „védett személyként” lelkesen közreműködtek az imitált szituációkban.

A rendezvény alatt folyamatosan vonzotta a látogatókat az MH 34. Bercsényi László Különleges Művelti Zászlóalj statikus fegyverzeti bemutatója, az MH HKNYP repülőgép-szimulátora, valamint a tűzszerészek robotja és speciális eszközeik.

Az érdeklődők közül sokan nyilatkoztak úgy, hogy szívesen csatlakoznának a Magyar Honvédség katonáihoz, akár szerződésesként, akár önkéntes művelti tartalékosként.

(HONVÉDELEM.HU)

Gondoskodás a katonaozvegyekről

A Miskolci Helyőrségi Nyugdíjasok Szociálpolitikai Alapítványa alaprendeltetéséből adódóan, segélyben részesített kilenc legjobban rászoruló katonaozvegyet, összesen 140 ezer forint összegben.

Sárossy Gábor ny. alezredes, a kuratórium elnöke elmondta, hogy alapítványuk 1999 óta működik. Eddig két kuratórium tevékenykedett. Ők 2008-ban vették át az irányítást. Az elmúlt 15 évben 1,1 millió Ft egyszeri segélyt osztottak ki a megyében rászoruló katonaozvegyek részére. A mostani döntést is alapos felmérést követően hozták meg a segélyezett személyét illetően, illetve a segély összegnek megállapításakor. Ez az összeg csak a napi gondjaikat enyhítette, de szívesen adtuk, mert volt kollégáink, munkatársaink családján segíthetünk. Vigyázzanak magukra és jó erőt, egészséget kívánok – mondta Sárossy nyugállományú alezredes.

A hölgyek részéről Hernádi Ferencné köszönte meg a gondoskodást. Elmondta, hogy 30 éve kisenyugdíjas, így jól jön minden forint a háznál. Váratlanul érte a megkeresés, ezért külön örül, hogy őrá is gondoltak.

A kuratórium elnöke elmondta, hogy ezzel a mai napi segélyezéssel befejezték tevé-

kenységüket és kezdeményezik felszámolásukat. Ennek okai az adományozók, a pályázatok, az 1%-ot felajánlók számának drasztikus csökkenése, valamint a személyi utánpótlás hiánya. Egyszerűen nem találunk maguk helyett tagokat a kuratóriumba. 84 éves vagyok, szívbeteg, teljes nyugalomra lenne szükségem – mondta Sárossy úr. Szívesen csinálnám még, de az orvosok eltiltottak. Nyugdíjas kollégáim velem együtt megöregedtek, vagy meghaltak. Nyugdíjas utánpótlás nincs, mert a megyében nincs

katonai alakulat. Senki nem vállalja a kuratóriumi munkát, így nincs kinek átadnunk, ezért döntöttünk a felszámolás mellett. Örülünk, hogy eddig is tudtunk egy kis segítséget nyújtani a rászorulóknak.

Az alapító – a Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub vezetősége és tagsága – megköszönte az Alapítvány 15 éves munkáját. A kuratórium tagjainak jó egészséget és hosszú életet kíván az eredményes tevékenység után.

FEKETE DÉNES

Bowling verseny Nyírbátorban

A hagyományokat folytatva izgalmas bowling versenyt szervezett Nyírbátorban a helyi határőr nyugdíjas egyesület, a régiós fegyveres és rendvédelmi szervek nyugdíjas egyesületeinek részvételével. A vetélkedőre a házigazdák három csapatán kívül, a nyíregyházi Nyíri Honvéd Egyesület, a Fegyveres és Rendvédelmi Szervek Egyesülete, valamint a Szabolcs Honvéd Műszaki Hagyományörző Nyugdíjas Egyesület nevezett be. A rendezvényt Balla Jánosné, Nyírbátor város polgármestere nyitotta meg. Nyírbátorra emlékeztető ajándécsomagokkal kedveskedett a csapatoknak, egyúttal szívélyesen invitálva a vendégeket a megszépült város látványosságainak megtekintésére.

A nézők harsány biztatása mellett, korukat meghazudtoló ambícióval vetették magukat a küzdelembe a résztvevők. A csapatversenyt a házigazdák vegyes csapata nyerte, megelőzve az ugyancsak nyírbátori férfi együttest, valamint a Nyíri Honvéd Egyesületet. Egyéniben Májér József végzett az élen, maga mögé utasítva Janovics Jánost és Terdik Pétert. Mindhárman

nyírbátoriak. A legeredményesebb női versenyző díját a nyírbátori Őz Jánosné vehette át, míg a megyei rendőrfőkapitány által a legjobban teljesítő nyírbátori részt-

vevőnek felajánlott ajándéktárgy Májér Józsefet kapta meg.

VINCZE ISTVÁN

Jövőre ismételnék

Csepreg Közbiztonságáért Polgárőr és Bajtársi Egyesület lövészetet szervezett a csepregi lőtérén. A versenyre meghívták a magyar, az osztrák és a szlovén egyesületek képviselőit.

A versenyre 14 csapat nevezett, akik közül 12 be is érkezett a helyszínre. A megmérettetésen részt vettek az Osztrák Bajtársi Szövetség (ÖKB) Güssing Egyesülete és az Osztrák Békéfenntartók Burgenlandi Egyesületének tagjai. Megjelent a régióhoz tartozó több tagegyesület csapata is.

A verseny kiírása alapján 3 fős csapatok indulhattak. A verseny jó hangulatban, a katonai fegyelem betartásával, szervezeten zajlott le. Az egyéni lövészet értékelése során, az elért találatok alapján, a második helyért három főnek szétlövést kellett végrehajtania. Természetesen a csapatok eredményeibe az első sorozatban elért eredményt számították be.

Egyéni eredmények:

1. helyezett: László Attila – 95 köreységgel;
2. helyezett: Oláh János – 93 köreységgel;
3. helyezett: Siegfried Heinz – 93 köreységgel;
4. helyezett: Kondor Attila – 93 köreységgel.

Csapat eredmények:

1. helyezett: Körömdi Polgárőr Egyesület – 267 köreységgel;
2. helyezett: ÖKB Güssing – 267 köreységgel;
3. helyezett: Csepregi Polgárőr Egyesület – 259 köreységgel.

Az eredmények is bizonyítják, hogy a versenyen a résztvevők között több volt katonai szereplés. Az eredményhirdetést egy közös ebéd előzte meg. Amikor már nem kötöttek senkit a szabályok, borkóstolóval mutatták be a helyi borokat. A résztvevők többsége kérdezte is, hogy mikor jöhetnek újra erre a kitűnő versenyre. Egy év múlva biztosan, hiszen szeretnénk a versenyt hagyományossá tenni és kiterjeszteni, hogy még több tagegyesület illetve együttműködő külföldi egyesület vehessen részt a megmérettetésen. Gratulálunk a helyezetteknek és minden résztvevőnek!

HORVÁTH ZSOLT TARTALÉKOS
ÖRNAGY ALELNÖK

Köszönet Szegednek

Szegeden rendezték meg a BEOSZ DAR XII. kistérségi találkozóját, amelyet most első és kivételes alkalommal a DAR bajtársi találkozóval közösen tartottunk. A Jánoshalmán, Kalocsán, Kiskőrösön, Kiskunhalason, Szabadszálláson működő tagszervezeteink hagyományosnak mondható találkozójához az elmúlt évben csatlakozott Szeged is. Szándékának komolyságát bizonyítandó vállalta a találkozó megszervezését.

DR KOVÁCS GYÖRGY
NY. MK. EZREDES
DAR ELNÖK

Tragikus évforduló

A harcokban elesett katonák és a civil áldozatok emléke előtt tisztelegtek az első világháború kirobbanásának századik évfordulóján, július 28-án, Kalocsán.

Félárbocra eresztették a magyar zászlót az első világháború kitörésének századik évfordulóján a kalocsai Szentháromság téren, a magyar hősök emlékművénél, ahol a helyőrség katonái és a város polgárai a csatákban elesett hősök, a viláégégés áldozatainak emléke előtt hajtottak fejet.

A tragikus évfordulón megjelentek először a Kalocsai Honvéd Kulturális Egyesület Klubszínpada művészeinek irodalmi műsorát hallgathatták meg, majd dr. Kovács György nyugállományú ezredes a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége Dél-alföldi régiója elnöke idézte fel a „nagy háború” előzményeit, lefolyását és a békeszerződés, a világ újjafelosztásának következményeit.

A megemlékezés résztvevői ezt követően megkoszorúzták a város első világháborús emlékművét. Az MH Anyagellátó Raktárbázis képviseletében Rózsa Géza őrnagy és Matos Ferenc zászlós, a város önkormányzata nevében Török Ferenc polgármester, a honvédséghez kötődő civil szervezetek felkérésére pedig Veréb István és Kú János helyezték el az emlékezés, a tisztelet és a gyász virágait.

GALAMBOS SÁNDOR

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELEI

Kirándulás Európa kulturális fővárosába

Pécs, Európa kulturális, egyben hazánk mediterrán fővárosát és környékének nevezetességeit látogatta meg négynapos kirándulás keretében a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdíjas Egyesület tagsága, Gyenes Józsefné áldozatos szervező munkájának és remek kalauzolásának köszönhetően.

A pécsi Dóm téren sétálva szemünket mágnesként vonzotta a négytornyú monumentális székesegyház, melynek belső ornamentikája elkápráztatott bennünket. A magyarországi török-izlám építészet kiemelkedő alkotását, a dzsámít, felújítás miatt

sajnos csak kívülről szemlélhettük meg, de a minaret égbe szökő tornya alatt szinte hallottuk a műezsin imára szólító énekét.

Megilletődve jártunk a késő római temetők hangulatát idéző ókeresztény sírkamrák között, melyek maradványai az I. évezred keresztény halotti kultuszának. A Barbakánból kitekintve elének tárult a felejthetetlenül szép mediterrán város.

Szigetváron, a „Leghősiesebb városban”, képzeletben Zrínyi Miklós önfeláldozó katonáival együtt törtünk ki a várból és rohanunk a sokszoros túlerőben lévő törökök közé. A Mohácsi Történelmi Emlékhelyen

II. Lajos, I. Szulejmán, Tomori Pál és még 1700 katona fából faragott szobránál megrendülve gondoltunk Magyarországnak sorsát 150 évre meghatározó augusztus végi napra, valamint a Csele-pataokban vesztét leléő ifjú királyra.

Szippantottunk az abaligeti cseppkőbarlang asztmásokat gyógyító levegőjéből, s ámulva tekintettünk le a magasból hazánk egyik kiemelkedően

szép gyöngyszemére, az orfűi völgykatlanra. A kemencés udvar gazdag néprajzi gyűjteményei között elfogyasztott ebéd pedig igazán ínycsiklandozó volt.

Az ibafai pipamúzeumban a különleges pipafajták szemrevételezése közben versenyt rendeztünk az ismert mondóka gyors és hibátlan megszólaltatásából.

Sűrű programunk közepette szakítottunk időt a paksi látogató központ, a székszárdi mézeskalács múzeum, a pécsvárad vár, a gyűrűfűi ökofalu, a siklósi vár, valamint a zsolnai kulturális negyed megtekintésére is.

VINCZE ISTVÁN

Családi nap

A Marcali Bajtársi Egyesület hagyományosan a somogyfajsi halastónál töltötte a családi napot. A féléves munkát értékelő családi rendezvényre meghívást kapott a partner Szlovén Tisztek Lendvai Területi Szervezetének küldöttsége, és három marcali civil szervezet vezetősége is. A csodálatos természeti környezetben megrendezett összejövetelre közel nyolcvan jöttek el, családtaggal, gyerekekkel, unóakkal. A programok között horgász-, sakk-, ulti-, keresztrejtvényfejtő versenyek és különböző gyermekjátékok szerepeltek. A délelőtti folyamán a 89 esztendőes Fuller Sándor – aki egyben a település legidősebb lakója – Somogyfajsz történetéről tájékoztatta a jelenlévőket, majd Bognár György két saját versét mondta el a hallgatóságnak.

A finom babgulyás elfogyasztása után, Szentes István, egyesületi elnök röviden értékelte az elmúlt félévben végrehajtott feladatokat, kiemelve a Bajtársi Dalárda 10 éves fennállásának évfordulójára szervezett ünnepi koncertjét. Ez után kiosztotta a különböző versenyek helyezetteinek az elismeréseket. A késő délutánig tartó rendezvényen a baráti beszélgetések, játékok mellett az alkalmi dalárda is szórakoztatta a jelenlévőket.

-KÖRÖSI-

Siravai kirándulás

A Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub a kaszai kollégák meghívására egész napos buszos kiránduláson vett részt a Siravai tónál (zempléni Széles tónak is nevezik).

Pár szó a tóról. 1961–65 között létesítették, a Laborc folyó árvízi többletvízét fogták meg benne mesterséges gáttal. Hossza 11 km, legszélesebb része 3,5 km, átlagos mélysége 3,5 m, felszíne 33 km². Az árvízvédelem mellett a környező települések ivóvíz készletét is biztosítja. A vízi sportok központja, egy része természetvédelmi terület.

Mintegy 150 kilométeres utazás után értük el célunkat, ahol Eduard Exler klubvezető és csapata már várt bennünket. A Tó presszóban ültünk le megpihenni és beszélgetni – volt miről, hiszen legutóbb a Mályi Csapatpihenőben találkoztunk

májusban. Ez után egy kis sétára indultunk, mely során megnéztük az egyre szépülő kempingeket, üdülőket. Az időjárás egy kicsit borult és szel volt, így a tó partján inkább csak üdülő gyerekcsoportokkal találkoztunk.

Ebédünket a közeli Julia Panzióban fogyasztottuk el. Pohárköszöntőt Veres Ferenc titkárnk mondott. A menü zöldség leves és marhahús knédliivel volt. Többen idegenkedtek a szlovák nemzeti ételtől, de aztán mindenki megette. Úgy látszik az éhség nagyúr! Ebéd után a magunkkal vitt vendég művészek színesítet-

ték a programot, emelték a hangulatot. Köszönjük az Avasi és a Vasutas Nyugdíjas Klub tagjainak a szép dalokat!

A program hajókirándulással folytatódott. Ez alatt meggyőződhattunk, hogy a tóról korábban közölt adatok valóságok. Szép a tó környéke, ide érdemes máskor, jobb időben, családotól is eljönni. Késő délután köszöntünk el vendéglátóinktól és útnak indultunk hazafelé. Sátorajáújhelyen megálltunk a temető előtt lévő Hősi emlékműnél és a klub nevében elhelyeztük a kegyelet és a megemlékezés virágait.

A kirándulást támogatták: Molnár Péter, Szabó Sándor és Bartha György miskolci önkormányzati képviselők. Köszönjük szépen a képviselő uraknak!

FEKETE DÉNES

Harmincöt év együtt

Vácott, a Madách Imre Művelődési Központban ünnepelte megalakulásának 35. évfordulóját a helyi Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület. A rendezvényt – melyen több mint százhuszan vettek részt – Sze-

gedi János nyugálományú alezredes, az egyesület elnöke nyitotta meg. Az elnök bemutatta, hogyan alakult át 35 év alatt az egykor 36 fős Honvéd Nyugdíjas Klub 200 fős egyesületté. Az ünnepségen részt vett

Nagy Károly nyugállományú alezredes a BEOSZ Közép magyarországi régiójának vezetője, Vác város alpolgármestere, az együttműködő híradó egyesületek és klubok képviselői. Az egykori alapító tagok visszaemlékeztek, hogy milyen volt évtizedekkel ezelőtt a klubélet, amikor még több katonai alakulat is működött a városban. Az elnök köszönetet mondott a korábbi vezetőknek, tisztségviselőknek azért az áldozatos munkájukért, melynek eredményeként a változó körülmények között is egyben tartották a honvéd nyugdíjasokat Vácon. Az alakulatok ugyan megszűntek a városban, a laktanyák bezártak, de a honvéd nyugdíjas szervezet megmaradt és aktívan működik. Összekötő szerepe tölt be a mai Honvédség és a térség nyugdíjas katonái között. Ezt a helyi missziós tevékenységet az egyesület részére küldött emléklap kísérelő szövegében dr. Benkő Tibor vezérezredes, a HM Honvéd Vezérkar főnöke így értékelte:

„Példaértékű az elhivatottság, melyet nap mint nap érzékelünk a honvédséggel illetve a várossal kapcsolatos munkásságukkal, az egymásra figyelésben és a nyugállományú társaik valamint hozzátartozóik összefogásában programjaik megszervezésében és a kedvezőtlen helyzetben lévő, vagy megromlott egészségű pályatársak támogatása során.”

A fenti gondolatok alapozzák meg az Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesület elnökségének és elnökének azon célkitűzéseit, hogy erősítse az egyesület honvédő arculatát, folytassa tovább az egyre bővülő tagság közösséggé formálását és a közösségen belül valósítsa meg a költő álmát:

„Legyen minden együtt töltött órá Békesség és öröm hordozója.”

SZEGEDI JÁNOS NYÁ. ALEZ.
ELNÖK

Ünnepség Bécsben

Az Osztrák Bajtársi Szövetség Dél-bécsi szervezete nyáron ünnepelte fennállásának 140. évfordulóját. Klubunk a Fegyveres Erők és Testületek Nyugállományú Klubja Győr, 10 éve kötött együttműködési szerződést a BEOSZ keretein belül az osztrák szövetséggel.

A bécsi ünnepségen részt vett klubunk küldöttsége. Kiss Géza nyá. PV ezredes, Marcsa György nyá. őrnagy, Fenyvesi László nyá. főtörzsszáslós. Kiss Géza, klubunk elnöke emlékszalagot kötött az osztrák szövetség zászlajára.

SZŐKE ISTVÁNNÉ KLUB TITKÁR

Várhosszúréti megemlékezés

A szlovákiai Várhosszúréten (Krásnohorská Dlhá Lúka), a Helyi Önkormányzat, a Gömöri Kézműves Társulás és a Kazincbarcikai Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület szervezésében emlékeztek meg a II. világháborúban, 1944–45 telén, az itteni harcokban elesett 130 magyar katonára.

Várhosszúréti község Rozsnyótól 6 kilométerre Délkeletre, a Csermosnya patak partján fekszik. Lakossága 732 fő (2011), melynek 80%-a magyar nemzetiségű.

Az emlékezőket Ulman István t. hadnagy fafaragó művész, a kopjafa együttes alkotója köszöntötte, ezt követően Demeter Zoltán országgyűlési képviselő felolvasta dr. Semjén Zsolt miniszterelnök helyettes üdvözlő levelét. Ünnepi beszédet Husonyica Gábor, a Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület elnöke mondott. A helyi művészeti csoportok tartalmas műsort állítottak össze az ünnepségre.

A 210 fő megemlékező előtt az emlékműnél koszorút helyezett el:

- Magyarország Kassai főkonzulja,
- a Helyi Önkormányzat,
- a Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület,
- a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége,
- a Honvédség és Társadalom Baráti Köre,
- a Hadirokkantak, Hadiözvegyek és Hadiárvák Országos Nemzeti Szövetsége,
- a Nyíri Honvéd Egyesület,
- a Miskolci Helyőrségi Nyugdíjas Klub.

A rendezvényt megtisztelte Czibalmosné Molnár Éva, hazánk Kassai főkonzulja, illetve Demeter Zoltán országgyűlési képviselő, Bánhorváti polgármestere.

A kazincbarcikai szervezésében, a BEOSZ Észak-alföldi régió képviseletében 50 fős magyar katonai delegáció egyenruhában, busszal utazott a helyszínre.

FEKETE DÉNES

Szekszárdi kirándulás

látóvaló közül mi a Csontvári kiállítást választottuk, majd a belvárosba tettünk rövid sétát. Ezután megnéztük az Ókeresztény sirkamrákat. Ebéd után a TV tornyot látogattuk meg. Az esős időjárás nem szegte kedvünket, felmentünk a toronyba. Síksághoz szokott szemünknek így is nagy élményt jelentett a páratlan kilátás. A negyedik nap délelőttjén vonatoztunk a gemenci erdőben, majd ebéd után haza indultunk. Útközben megálltunk Tácon, sétát tettünk a római kori romok között.

Kirándulásunk során nagyon finom villányi és szekszárdi borokat kóstoltunk. Élményekben gazdagon tértünk haza.

SZÓKE ISTVÁNNÉ KLUB TITKÁR

Újra olvasható az „Obsitos”

A honvédelmi tárca kiemelt figyelmet fordít a nyugállományú katonákra, az elhunyt honvédek, nyugállományú katonák özvegyeire, az ellátásra jogosult árvákra, továbbá a honvédségi nyugdíjasokra.

Ennek egyik jeleként, hosszú idő után ismét megjelent az „Obsitos” című kiadványunk, melyben összegyűjtöttük azokat az ismeretanyagokat, melyek segíthetik az érde-

kelteket a naprakész eligazodásban. A szociális gondoskodási körbe tartozók ellátásához a jogi feltételeket a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény tartalmazza. A szolgáltatásokra, szociális ellátásokra vonatkozó pontos szabályozást a törvényhez kapcsolódó HM rendeletek és utasítások tartalmazzák. A most megjelenő „Obsitos” célja, hogy hasznos ismereteket,

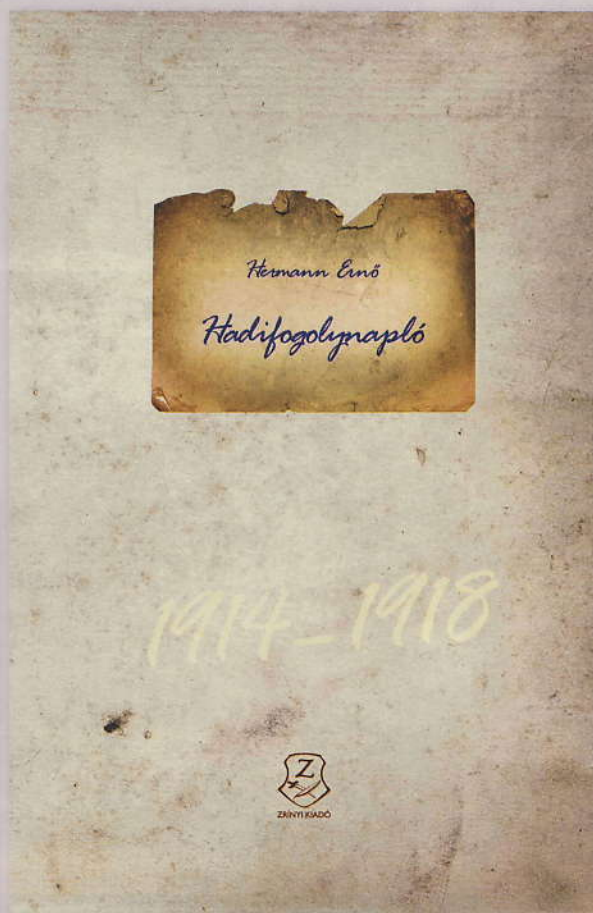
praktikus információkat nyújtson a honvédség által biztosított szociális ellátási formákról, szolgáltatásokról, és a nyugállományú közösségek munkájának feltételeiről, a legfontosabb tudnivalókról. A kiadvány elérhető és kinyomtatható a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége internetes honlapjáról

:
www.beosz.hu

Hadifogolynapló

Az első világháború egyik legszemélyesebb emléke, lenyomata ez a forrásértékű kötet: egy önkéntes katona, Hermann Ernő napról napra vezetett naplója. Felidézi azokat az érzéseket, rémületet és reményt; a megpróbáltatásokat és hétköznapiakat, amelyeket a hadifoglyok megélték a szibériai táborokban. A személyes visszaemlékezésből kirajzolódik a történelmi korszak, ezek az emberpróbáló idők: ismeretlen tájakon járunk, ahol évekig hidegben, éhséggel küzdve élték mindennapjaikat a hivatásos és önkéntes katonák, közkatonák – mindig a hazatérésben reménykedve.

Ezekben a vérzivataros években minden családnak volt gyászja – néha még egy szál virágot sem tudtak tenni az idegen ország földjében, jeltelemül eltemetett gyermekük, férjük, testvérük, apjuk sírjára. Ez a könyv tisztelgés a hősök és áldozatok emléke előtt.

A Mindenki hadtudománya című szabadegyetemi előadás-sorozat 2014 őszi programja

November 13.

Dr. Turcsányi Károly ny. mk. ezredes – Hegedűs Ernő mk. őrnagy:

A LÉGIDESZANTOK MODERNKORI ALKALMAZÁSA A LÉGI GÉPESÍTÉS TÜKRÉBEN.

December 11.

Kavas László mk. alezredes:

KATONAI REPÜLŐGÉPEK ÖSSZEHASZNÁLÁSA MÉRNÖKI SZEMMEL

Az előadásokat minden hónap második csütörtökén, a Honvéd Kulturális Központban (Stefánia út 34.) 17 órai kezdettel tartjuk meg.

Minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

* * *

Az elnökség köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik adójuk 1%-ának a felajánlásával 2013-ban támogatták a Magyar Hadtudományi Társaságot, hozzájárultak sikeres tevékenységéhez.

Kérjük, hogy 2014-es adója 1%-át ajánlja fel a Magyar Hadtudományi Társaságnak.

Adószámunk: 19655866-1-42
bankszámla-számunk: 10200854-32570715-00000000.

Közlemény

A „BAJTÁRSAINKÉRT” Alapítvány kuratóriuma a 2013. évben 50 000 forint segélyt nyújtott a rászorultaknak. A kuratórium karácsonykor 40 000 forint összegben vásárolt és juttatott el ajándéktárgyakat a katonárvák számára. A 2013. év során az alapítvány személyi jellegű ráfordításai 148 000 forintot tettek ki, míg a személyi jövedelemadó-felajánlásokból beérkezett 34 000 forintot segélyezésre fordította. Ezúton is köszönet mondunk a felajánlásokért. A 2013. évre vonatkozó beszámoló és közhasznúsági melléklete az alapítvány www.bajtarsainkert.freeweb.hu weblapon megtekinthető.

DR. ABONYI MÁTYÁS NY. EZREDES
KURATÓRIUMI ELNÖK

KatonaSuli Honvédelmi tábor

A MH Anyagellátó Raktár-bázis parancsnoksága, mint főszerző, a Honvédség és Társadalom Baráti Kör táborfalvai szervezete, valamint a Platthy József Bajtársi Egyesület, első alkalommal szervezték meg a KatonaSuli program keretén belül Táborfalván a Honvédelmi tábor. Az eseményre kétszer egy hét időtartamban került sor. A táborba közel negyven diák és gyerek jött el. A megnyitón reményemnek adtam hangot, amikor arról beszéltem, hogy szeretnénk a diákoknak olyan programokat, versenyeket tartani, amelyeken szívesen vesznek majd részt. Bízom benne, hogy sikerül az érdeklődésüket a honvédség felé fordítani, megismertetni velük a katonák belső életének sokszínűségét, az összetartozást, a bajtársiasság érzését. Véleményem szerint nagyszerű lehetőségeket rejt a diákok honvédelmi nevelésére a KatonaSuli-program. Remélem, hogy a jövő tanévtől még több diákja lesz az iskolákban működő honvédelmi szakköröknek, köszönhetően a táborban szerzett sokszínű ismeretnek és az ott látott bemutatóknak.

Az első héten más egyesület és alapítvány mellett, egyesületünk tagjai is jelen voltak. Mi légfegyveres céllovászatot, sportversenyeket és szellemi vetélkedőt tartottunk a jelentkezőknek. Előadás keretében mutattuk be nekik egyesületünket, tájékoztattuk őket arról, miként ápoljuk a katonai hagyományokat, hogyan végezzük a diákok honvédelmi nevelését, ez által betekintést nyertek egyesületünk életébe is. A versenyeken helyezést elért diákoknak okleveleket, emléklapokat, fali naptárakat és a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségétől pályázaton nyert pénzből vásárolt katonai jellegű emléktárgyakat, könyveket adtunk át a tanévkezdés napján, szeptember elsején a Csurgay Franciska Általános Iskolában. A helyőrségben tartott tábor valószínűleg azért találták egyesek vonzóknak és jelentkeztek rá, mivel szüleik, nagyszüleik több évtizedet dolgoztak a táborfalvai alakulatoknál vagy jelenleg is ott dolgoznak és sokat hallottak az ott eltöltött időről.

Ugy gondolom, ha a tábor jövőre is megszervezik, még több érdeklődő felső tagozatos diák ismerkedhet meg a katonai pálya szépségével, örömeivel.

JUHÁSZ GÁBOR
ELNÖK

Jubileumi sportnap

Ebben az esztendőben kettős jubileum jegyében került sor a fiatalok körében különösen népszerű Bem BE–magyar budo sportnapra Budapesten, a Hungária körúti (hajdani honvédségi) lakótelepen, az egykori óvoda kertjében. Ugyanis az ötödik alkalommal lebonyolított budo gálával egybekötött sportesemény fő támogatója, a Magyar Budo magazin szerkesztősége, ezen a nyáron ünnepelte a 20. „születésnapját”.

A programra érkezett vendégeket, sportolókat, egyesületi tagokat és a szomszédos Bem József általános iskolából nagy számban érkezett kisdíjakokat, B. Nagy János nyugállományú ezredes, a Bem József Bajtársi Egyesület általános elnök-helyettese köszöntötte. A látványos műsor nyitányaként Németh „Nyiba” Sándor többszörös magyar bajnok, Európa-bajnoki helyezett, olimpike birkózó, elszavalta „Küzdősport” című versét.

Elsőként az aikidosok léptek tatamira. Pivony Attila (5 dan) shidoi tanítványai most Surman Emese vezetésével adtak ízelítőt tudásukból és a női önvédelem széles repertoárjából. A judo látványos technikájából Büki Péter (ifj.) 5 danos mester, többszörös magyar bajnok, senior Európa- és világbajnoki érmes, judo szakedző (a Bem Általános Iskola egykori tanulója) és Zámboi Bence többszörös magyar bajnok, U23-as Európa-bajnok (a jelenlegi felnőtt válogatott tagjaként vett részt az augusztusi világbajnokságon) tartottak bemutatót. Természetesen különösen nagy várakozás előzte meg Nick Árpád Guinness-rekorder sokszoros Európa- és világbajnok erőemelő bemutatóját. Ő most vett részt először ezen a programon,

de a gyerekek aligha felejtik el egyhamar a mutatványát.

Dr. Zöllei Zoltán nyugállományú alezredes, a Magyar Közelharc és kézitusa Szövetség 8 danos elnöke, tanítványaival a pusztakezes és fegyveres kézitusa különböző szituációból tartott bemutatót. A Honvéd Zrínyi SE tradicionális kyokushin karate szakosztály sportolói ezúttal Hutter Tamás feke-

teőves mester irányításával mutattak be egyéni és csoportos formagyakorlatokat. A vetélkedők nyertesei a következők voltak: 1. Sándor Bence, 2. Fazekas Gábor, 3. Benedek Marcell, 4. Blázsán Gergely, 5. Benedek Martin.

BÜKI PÉTER NYUGÁLLOMÁNYÚ ALEZREDES
BÜKI BARBARA, KÁRPÁTI MÓNI ÉS
A SZERZŐ FELVÉTELEI

